

Ліягона

**Дев'ять способів
зміцнення вашої
сім'ї, с. 26**

**Мета молитви: Не моя
воля, а Його, сс. 38, 48**

**Дивитися чи не дивитися
поганий фільм, с. 60.**

Я боявся хреститися, с. 66

“Шлюб відкриває більше можливостей для щастя, ніж будь-які інші людські стосунки”.

Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, “Зміцнення шлюбу”, Ліягона, трав. 2006, с. 36.

22

ПОСЛАННЯ

- 4** **Послання Першого Президентства: Ходити колами**
Президент Дітер Ф. Ухтдорф
- 7** **Послання візитного вчителювання: Ведення сімейної історії приносить радість**

СТАТТІ

- 14** **Якими дорогими є вівці, що заблукали**
Президент Джеймс Е. Фауст
Послання надії до батьків дітей, які збилися з дороги.
- 22** **Зміцнення сім'ї і Церкви через священство**
Річард М. Ромні
Послання з останнього всесвітнього навчання провідництва є благословенням для окремих людей, сімей, приходів і колів.
- 26** **Дев'ять принципів успішного шлюбу і сім'ї**
Дженніфер Грейс Джоунс
Яким чином застосовувати принципи з Проголошення про сім'ю у вашій сім'ї?

РУБРИКИ

- 8** **Ми говоримо про Христа: "Я не забуду тебе"**
Бекі Сквайр
- 10** **Класика євангелії: Поклоняйтеся істинному і живому Богові**
Президент Спенсер В. Кімбол
- 13** **Служіння в Церкві: Служити людям з вадами**
Бекі Янг Фосетт
- 34** **Голоси святих останніх днів**
- 74** **Церковні новини**
- 80** **До нових зустрічей: Віра остров'ян**
Джошуа Дж. Перкі

НА ОБКЛАДИНЦІ

Перша сторінка обкладинки: фотоілюстрація Девіда Стокера. Четверта сторінка обкладинки: фотоілюстрація Девіда Стокера. Друга сторінка обкладинки: фотографія Джастіна Джона Содерквіста.

38

38 Вони свідчили нам: Як покращити ваші особисті молитви

Старійшина Кевін У. Пірсон
Наші особисті молитви є барометром нашої духовної сили та індикатором духовного благополуччя.

Чи зможете ви в цьому номері знайти захо-

вану Діагону? Підказка: будьте терплячими під час пошуків.

42 Запитання і відповіді

Мій брат має проблему— залежність від порнографії. Зараз наш єпископ допомагає йому позбутися цієї проблеми, і я хочу підтримувати його, але мою довіру до нього підірвано. Як мені з цим бути?

44 Баланс при вивченні історії Церкви

Старійшина Стівен Е. Сноу
Як знайти належний баланс під час вивчення історії Церкви?

48 Сильне відчуття Духа

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон
Що ми можемо робити, аби бути у такому стані, що дозволить отримувати спонукування від Духа?

51 О який величний план нашого Бога!

Амарсанаа Е.
Коли почалося заворушення, ми з братом мали попроситися. Чи побачу я його знову?

54 П'ять способів виконати пораду провідників священства

Ось п'ять простих речей, які ви можете робити, аби підтримувати своїх провідників священства.

56 Заради зміцнення молоді: Вдячність

Девід Л. Бек

58 Подарунок для бабусі

Кімберлі Себін
Що буде найкращим подарунком для бабусі, в якій все є?

63

60 Поганий фільм

Джулія Вудбері
Клас проголосував. Що мені було робити?

62 Особливий свідок: Чи любить Небесний Батько членів Церкви більше за інших людей?

Старійшина Квентін Л. Кук

63 Молитва з терпінням

Старійшина Хосе Л. Алонсо
Відповіді на молитву не завжди приходять відразу ж, однак вони приходять.

64 Початкове товариство вдома: Я виконуватиму план Небесного Батька через хрищення і конфірмацію

66 Благословення на хрищення

Кейсі Ейр
Тревор боявся занурюватися під воду. Як же він охреститься?

68 Привіт! Я—Енхкін А. з Монголії

Дізнайтеся про Енхкін, її сім'ю та улюблені заняття.

70 Для молодших дітей

81 Портрет пророка: Лоренцо Сноу

51

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Далі подано кілька прикладів.

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ КОДІ БЕЛП © ВІ

"Подарунок для бабусі", с. 58: Ви можете почитати про дар, який Кімберлі підготувала для бабусі. Ви можете скористатися наступними запитаннями, що допоможуть в обговоренні цієї історії: Чому, на вашу думку, лист дівчинки мав таке значення для бабусі? Що ви відчуваєте, коли хтось вам за щось дякує? Які почуття виникають у Небесного Батька, коли ви висловлюєте вдячність? Ви можете прочитати про вдячність у брошурі *Заради зміцнення молоді* на с. 18. Ви можете розповісти історію про те, як Ісус Христос зцілів 10 прокажених, що міститься в євангелії від Луки 17:11-19, і обговорити, чого ця історія навчає нас про вдячність. В якості завдання кожен член сім'ї може написати записку вдячності та вручити її комусь того тижня.

"Благословення на хрищення", с. 66: Ви можете почати домашній сімейний вечір співом пісні "Відвага Нефія" (*Збірник дитячих писень*, с. 64). Потім прочитайте історію про те, як Тревор переборов страх перед водою, і поміркуйте над такими запитаннями: Чи було вам колись страшно щось робити? Що допомогло вам не боятися? Запропонуйте членам сім'ї розповісти, що їм треба робити і чого вони бояться. Обговоріть усією сім'єю те, як ви можете допомагати одне одному долати страх. Для проведення заходу, ви можете створити у кімнаті шлях з перепонами. Зава'яють комусь очі. Допоможіть цій людині навчитися довіряти, безпечно долаючи шлях з перепонами, дослухаючись до настанов. Ви можете обговорити, як Дух вестиме нас і втішатиме в тих ситуаціях, коли ми відчуваємо страх.

ВАШОЮ МОВОЮ

Лягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Вади, 13
Вдячність, 56, 58
Віра, 10, 14, 66, 80
Вірність, 14
Генеральна конференція, 4
ЗМІ, 60
Історія Церкви, 44
Ісус Христос, 8, 14, 70
Лихо, 8, 51
Любов, 62
Молитва, 34, 36, 38, 63

Норми, 35, 60
Писання, 4
Підтримка, 54
План спасіння, 51
Поклоніння, 10
Порнографія, 42
Послух, 54
Приклад, 14
Прощення, 42
Свідчення, 48, 80
Святий Дух, 64
Священство, 54

Сімейна історія, 7, 37
Сім'я, 8, 22, 26, 42, 51, 58, 68
Служіння, 13, 14, 36
Сміт, Джозеф, 48
Ставлення, 14
Танці, 35
Храмова робота, 7, 14
Хрищення, 64, 66
Церковні покликання, 13, 14

Президент
Дітер Ф. Ухтдорф
Другий радник у
Першому Президентстві

ХОДИТИ КОЛАМИ

Чи чули ви коли-небудь висловлювання, що люди, які заблудилися, ходять колами?

Джен А. Соуман, німецький психолог, захотів провести науковий дослід і пересвідчитися, що це правда. Він помістив учасників експерименту у великий ліс і у пустелю Сахара та скористався глобальною системою позиціонування (GPS), щоб прослідкувати, куди вони підуть. Учасники експерименту не мали компасу чи інших пристроїв. Інструкції, дані їм, були прості: іти вперед в указаному напрямку.

Пізніше доктор Соуман описав, що відбувалося. «[Деякі учасники] йшли у похмурий день, коли сонце було за хмарами, [і у них не було ніякого орієнтиру]. ... [Вони] всі ходили колами, а [кілька] з них неодноразово поверталися на попередній шлях, навіть не помічаючи цього». Інші учасники йшли в сонячну погоду, маючи перед очима встановлені в далечині орієнтири. «Ці люди ... майже без відхилень ішли наміченим курсом»¹.

Ці дослідження повторно проводилися іншими людьми із застосуванням різних методологій². Усі отримали подібні результати.

Якщо люди не мають видимих орієнтирів, вони мають схильність ходити колами.

Орієнтиром є Писання

Без духовних орієнтирів людство також починає блукати. Без слова Бога ми ходимо колами.

Як кожен окремо і як суспільство в цілому, ми бачимо повторення цієї моделі знову і знову в кожному

розподілі від початку часів. Коли з нашого поля зору зникає слово Бога, ми можемо заблудитися.

Безсумнівно, що саме з цієї причини Господь заповідав Легію послати своїх синів назад у Єрусалим за пластинами з латуні. Бог знав, що нащадки Легія потребуватимуть надійних орієнтирів—точок прив'язки—що стануть дороговказом, яким вони зможуть скористатися, аби визначитися, чи вони дійсно на вірному шляху.

Писання є словом Бога. Вони є орієнтиром, даним Богом, що вказує шлях, яким ми повинні іти, аби наблизитися до Спасителя й досягнути гідних цілей.

Орієнтиром є генеральна конференція

Настанови, дані на генеральній конференції,—це ще один орієнтир, який допоможе нам знати, чи ми на правильному шляху.

Час від часу я запитую себе: «Чи слухав я слова, сказані чоловіками і жінками під час промов на останній генеральній конференції Церкви? Чи я читав і перечитував їхні слова? Чи розмірковував я над ними і застосовував у своєму житті? Чи, може, мені було просто приємно послухати хороші виступи і я забув про застосування їхнього натхненного послання у своєму особистому житті?»

Можливо, коли ви слухали або читали, то зробили кілька нотаток. Можливо, ви прийняли рішення робити щось краще або по-іншому. Просто подумайте про послання з останньої генеральної конференції. У багатьох з них нас заохочують зміцнювати свої сім'ї і

щоб скеровувати нас,—без проводу Святого Духа—ми заблукаємо.

Тож відкріймо очі, щоб побачити орієнтири, які наш великодушний Бог дав Своїм дітям. Читаймо, слухаймо і застосовуймо слово Бога. Молімося зі справжнім наміром, слухаймо та діймо за спонуканнями Духа. Як тільки ми розпізнаємо божественні орієнтири, надані люблячим Небесним Батьком, ми повинні узгодити свій шлях з ними. Ми також повинні постійно вносити корективи у свій маршрут, спрямовуючи його до духовних орієнтирів.

На такому шляху ми не ходитимемо колами, але впевнено й безпомилково прямуватимемо до тих величних небесних благословень, які по праву належать усім, хто йде прямим і вузьким шляхом послідовника Христа. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Jan L. Souman and others, “Walking Straight into Circles,” *Current Biology*, vol. 19 (Sept. 29, 2009), 1538.
2. Див., наприклад, Robert Krulwich, “A Mystery: Why Can’t We Walk Straight?” npr.org/blogs/krulwich/2011/06/01/131050832/a-mystery-why-can-t-we-walk-straight.

покращувати шляхи. Цей номер *Ліягони* також присвячено тим вічним цінностям, у ньому є багато практичних рекомендацій, які благословлять наше життя.

Чи записуємо ми і застосовуємо цю цінну пораду? Чи ми розпізнаємо ці реальні й важливі орієнтири і йдемо до них?

Що допоможе не заблукати

Духовні орієнтири необхідні для того, щоб утримувати нас на прямій і вузькій путі. Вони чітко вказують напрямок, у якому нам треба йти, але це відбувається лише тоді, коли ми розпізнаємо їх і йдемо до них.

Якщо ми відмовляємося користуватися цими орієнтирами, вони втрачають свій сенс і стають просто декорацією, яка не грає жодної ролі, крім тієї, щоб зробити лінію

горизонту не такою одноманітною.

Не достатньо керуватися лише нашими інстинктами.

Недостатньо мати найкращі наміри.

Ми не можемо покладатися лише на власні органи чуття.

Навіть коли ми думаємо, що йдемо прямим духовним шляхом, але якщо на ньому немає істинних орієнтирів,

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Готуючись навчати з цього послання, ви можете вивчити уривки з Писань, щоб знайти приклади, де йдеться про людей, які трималися духовних орієнтирів, або про тих, хто ходив колами. Ви можете розпочати з пошуку таких уривків: Числа 14:26–33; 1 Нефій 16:28–29; Алма 37:38–47. Якщо ви відчуєте спонукання, то можете поділитися своїми думками стосовно цих прикладів з тими, кого навчаєте. Запитайте у них, чого ми можемо навчитися з цих історій.

Ваші орієнтири

Президент Ухтдорф каже, що генеральна конференція і Писання є орієнтирами, які допомагають нам не заблукати духовно. Поміркуйте, які інші духовні орієнтири впливали на вас і скеровували в житті. Запишіть своє свідчення у щоденнику. Вам допоможуть такі висловлювання Президента Монсона:

“Ваше [патріарше] благословення не для того, щоб його обережно скласти й кудись заховати. Його не слід ставити в рамку чи публікувати. Воно для того, щоб його читати. Воно для того, щоб його любити. Воно для того, щоб виконувати настанови, які містяться в ньому. Ваше патріарше благословення світитиме вам найтемнішій ночі. Воно проведе вас крізь життєві небезпеки.”

“Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light,” *Ensign*, Nov. 1986, 66.

“Наш Небесний Батько не пустив нас у нашу вічну подорож без засобів, завдяки яким ми можемо отримувати від Нього настанови для безпечного повернення. Я кажу про молитву. Я кажу також про шеліт того тихого лагідного голосу”.

“Переғони життя”, *Ліягона*, трав. 2012, с. 92.

ДІТЯМ

Я можу знайти свій шлях

Президент Ухтдорф каже, що нам потрібно триматися духовних орієнтирів, бо вони нам допоможуть вибрати правду і наблизитися до Спасителя. Серед цих орієнтирів молитва, Писання, генеральна конференція і *Ліягона*.

Знайди свій шлях у лабіринті, тримаючись цих орієнтирів.

Разом із сім'єю прочитай виступ з останньої генеральної конференції. Що промовець запропонував робити, аби ми залишалися на правильному шляху? Встанови цілі разом із сім'єю, щоб дотримуватися того, про що ви дізналися.

З молитвою вивчіть поданий матеріал і, якщо це доречно, обговоріть його з сестрами, яких ви відвідуєте. Звертайтеся до запитань, які допоможуть вам зміцнити ваших сестер і перетворити Товариство допомоги на активну частину свого власного життя. Більш докладна інформація міститься на сайті reliefsociety.lds.org.

Ведення сімейної історії приносить радість

Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав, що дух Іллі “є виявом Святого Духа, який свідчить про божественну природу сім’ї”¹.

Ми, члени відновленої Христової Церкви, маємо взятю через завіт відповідальність шукати своїх предків і проводити для них спасительні обряди евангелії. Вони без нас не можуть “досконалисть одержати” (Євреям 11:40), і “так само і нас без наших мертвих не можна зробити досконалими” (УЗ 128:15).

Сімейно-історична робота готує нас до благословень вічного життя і допомагає зміцнити віру та особисту праведність. Сімейна історія—це важлива частина місії Церкви і вона уможливає здійснення роботи зі спасіння та піднесення для всіх людей.

Президент Бойд К. Пекер, президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Коли ми досліджуємо власний родовід, то не лише імена

викликають наш інтерес. ... Цей інтерес повертає наші серця до наших батьків—ми прагнемо знайти їх, пізнати їх і служити їм”².

З Писань

Малахія 4:5–6; 1 Коринтянам 15:29; УЗ 124:28–36; 128:15.

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “A New Harvest Time,” *Liahona*, July 1998, 34.
2. Бойд К. Пекер, “Ваша сімейна історія: з чого почати”, *Ліягона*, серп. 2003, с. 17.
3. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 481.
4. Див. *Дочки в Моєму царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* (2011), сс. 21.

Віра, сім’я, допомога

З нашої історії

Пророк Джозеф Сміт навчав: “Найвеличніший обов’язок, покладений на нас Богом у цьому світі—знаходити своїх померлих”³. У храмі ми можемо бути повірниками для наших померлих родичів і виконати за них необхідні обряди.

Обіцяння про вічні сім’ї принесло велике втішення Саллі Ренделл з Наву, шт. Іллінойс, у якої помер 14-річний син. Після того як її чоловік охрестився за сина, вона написала родичам: “Як це чудово, що ми ... можемо бути охрищені за всіх наших померлих [родичів] і спасти їх у всіх тих поколіннях, про які зможемо отримати інформацію”. Потім вона попросила своїх родичів надіслати інформацію про предків, кажучи: “Я маю намір зробити все, що у моїх силах, для спасіння [нашої сім’ї]”⁴.

ЩО Я МОЖУ ЗРОБИТИ?

1. Як я можу допомогти сестрам, за якими пильную, досліджувати сімейну історію?
2. Чи веду я свою сімейну історію?

“Я НЕ ЗАБУДУ ТЕБЕ”

Бекі Сквайр

Коли я йшла на звичайний огляд до лікаря, мене сповнювали радість і надія. З допомогою ультразвуку я вже бачила, як б'ється серце моєї крихітної дитинки, але зараз, через кілька тижнів, маленьке створіння всередині мене ще більше підросло. Хоча позаду вже були три вагітності, відчуття подиву не залишало мене.

Через десять хвилин я самотньо сиділа в машині й плакала—зображення нерухомої дитинки без серцебиття назавжди закарбується в моїй пам'яті.

У наступні дні я ледве могла зібрати себе до купи. Мене охопило відчуття порожнечі й самотності. Мій чоловік мав ходити на роботу, трое дітей бігали по хаті, а я механічно годувала їх і намагалася підтримувати порядок у домі. Однак думками я була далеко. Найперше, що я робила, коли поверталася додому після якихось справ—перевіряла, чи немає пропущених дзвінків. Їх не було. Я кожної години перевіряла пошту. Жодного послання. Я почала думати, що моїм друзям і знайомим байдуже, що зі мною трапилось. І чи взагалі вони були моїми друзями? Я не помітила, як Сатана почав наді мною працювати.

Якось увечері я розповіла про свої почуття чоловікові, і він відразу зрозумів, що відбувається. Він прочитав мені 1 Нефій 21:15–16:

“Я не забуду тебе, о доме Ізраїлевий.

Отож на долонях Своїх Я накреслив тебе; твої мури завжди переді Мною”.

Я знала про Спокуту й раніше і вивчала її. Я думала, що знаю, чим вона є. Але я не вмiла належним чином застосовувати її у своєму житті. Ісус уже відстраждав усі мої болі. Він з точністю знав, що я відчуваю.

“Його незрівнянна Спокута вимагала того, щоб Ісус спустився “нижче всього” (УЗ 88:6) і витерпів “біль усіх людей” (2 Нефій 9:21). Таким чином ми розуміємо, що Спокута має на меті більше, ніж бути засобом подолання гріха. Це найвеличніше з усіх земних діянь дає Спасителеві владу виконати таке обіцяння: “Якщо ви звернетесь до Господа з щирими намірами в серці, ... Він ... визволить вас від залежності” (Мосія 7:33)”¹.

Чи могла я мати кращого друга у цей час трагедії за Того, Хто дійсно

ВІН РОЗУМІЄ

“Немає в тому, що нам потрібно витерпіти, такого, чого Ісус не розуміє, і Він очікує, що ми звернемося з молитвою до Небесного Батька. Я свідчу, що завдяки послуху і старанності ми отримуємо відповідь на наші молитви, проблем у нас стане менше, наші страхи розвіються, на нас проллється світло, розтане темрява розпачу й ми наблизимося до Господа і відчуємо Його любов та втішення Святого Духа”.

Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Отож за блажених ми маємо тих, хто витерпів,” *Ліягона*, липень 1998, с. 80.

міг мені поспівчувати? Я зрозуміла, що мені потрібен Спаситель. Він допоможе мені справитися з сумом. Коли я звернулася до Господа, то відразу ж відчула, як Він мене любить. Мене охопили почуття спокою і умиротворення, я усвідомила, що Ісус розумів мене так, як я ніколи й не уявляла. Він дійсно є тим Другом, який мені був так потрібний у ті дні після викидня— саме такого друга я потребувала найбільше.

Я знаю, що завжди можу звернутися до Спасителя, не лише тоді, коли мені треба покаятися у гріхах, але також і тоді, коли мені потрібне плече, в яке я можу поплакати. Він завжди поруч. Коли ми шукаємо того, хто розуміє наші болі й сум, не забуваймо про нашого найщирішого друга—Ісуса Христа. ■

Автор живе в шт. Юта, США.

ПОСИЛАННЯ

1. Дональд А. Холлстром, "Зверніться до Господа", *Ліягона*, трав. 2010, с. 80.

Мій чоловік прочитав мені 1 Нефій 21:15–16. Я зрозуміла, що мені потрібен Спаситель, щоб справитися зі смутком.

ЯК МОЖЕМО МИ ЗДОБУТИ МИР?

Президент Томас С. Монсон розповів про три способи того, як знайти мир у нашому житті:

"Я маю на увазі не той мир, який можуть дати люди, а той, який пообіцяв Бог. Я говорю про мир у наших сім'ях, у наших серцях, саме про мир у нашому житті. Мир, який пропонують люди,—нетривкий. Мир, встановлений за Божим зразком,—зможе встояти. ...

"Перше: вивчайте себе. ...

Мир не настане доти, доки кожна людина не розвине у своїй душі

ті принципи особистої чистоти, цілісності й характеру, які сприяють встановленню миру. ...

"Друге: допомагайте іншим. ... Членство у Церкві вимагає від нас готовності служити. ...

"Третє: дивіться в небеса.

Коли ми так робимо, то відчуваємо, що спілкування з Небесним Батьком через молитву нас втішає і приносить задоволення; це шлях до духовної сили—навіть запорука миру".

Зі статті "У пошуках миру", *Ліягона*, бер. 2004, сс. 3–7.

Який з цих трьох способів ви можете найповніше втілювати у своєму житті?

Президент
Спенсер В. Кімбол
(1895-1985)

Дванадцятий
Президент Церкви

ПОКЛОНЯЙТЕСЯ ІСТИННОМУ І ЖИВОМУ БОГОВІ

Чого нам лякатися, коли Господь з Нами?

Ми дізнаємося з Писань, що оскільки виявляти віру людям завжди було важче, ніж покладатися на щось більш відчутне на дотик, тілесна людина була схильна переносити свою довіру до Бога на матеріальні речі. Тому в усі віки, коли люди потрапляли під владу Сатани і втрачали віру, вони поклали надію на “руку плоті” і на “богів срібних та золотих, мідяних, залізних, дерев’яних та камінних, що не бачать, і не чують та не знають” (Даниїл 5:23), тобто на ідолів. На мій погляд, це головна тема Старого Завіту. Усе, чому людина віддає своє серце і свою довіру,—це і є її богом. І якщо її бог не є істинним і живим Богом Ізраїля, така людина перетворюється на ідолопоклонника.

Я твердо переконаний, що якщо ми будемо читати ці Писання і намагатимемося “прикла[сти] їх до себе”, як радив Нефій (1 Нефій 19:24), то побачимо багато паралелей між давнім поклонінням вигравіюваним образами і моделями поведінки у своєму житті.

Господь благословляє нас. ... Для нашої праці тут, на землі, нам дано у володіння хороші і необхідні ресурси. Але мені здається, що багато з нас ... почали поклонятися їм як лжебогам, і вони заволоділи нами. Чи не маємо ми всього цього добра більше, ніж його може витримати наша віра? Багато людей витрачають більшість свого часу, працюючи над своїм іміджем, що включає наявність достатньої кількості грошей, цінних паперів, закладних, інвестицій, власності, кредитних карток, меблів, автомобілів та чогось подібного до *гарантії* матеріальної безпеки. ...

Наше призначення

Забувається той факт, що в нас є призначення використовувати ці численні ресурси в сім’ях та кварталах заради розбудови царства Божого: проводити місіонерську діяльність, генеалогічну і храмову роботу, виховувати дітей достойними служителями Господу, благословляти людей таким чином, аби вони також могли бути продуктивними. Натомість ми витрачаємо ці

благословення на власні примхи і, як сказав Мороній: “Ви прикрашаєте себе тим, що не має життя, і все ж дозволяєте голодним, і нужденним, і роздягненим, і хворим, і стражденим проходити повз вас, і не помічаєте їх” (Мормон 8:39).

Як Сам Господь сказав у наш час: “Вони не шукають Господа, щоб установити Його праведність, але кожна людина йде своїм власним шляхом і за образом свого власного бога, чий образ є подобою світу і *чия суть є суттю ідола*, що зістариться й загине у Вавилоні, саме у Вавилоні великому, який паде” (УЗ 1:16; курсив додано).

Жалюгідна заміна

Один мій знайомий був покликаний на служіння в Церкві, але він відчув, що не може прийняти його, бо інвестиції вимагали більше ... його часу, ніж він міг би відіти для Господньої роботи. Він покинув служіння Господу в пошуках мамони, і сьогодні він мільйонер.

Але нещодавно я дізнався про одну цікаву річ: якщо людина має мільйон доларів золотом, ... вона володіє приблизно однією 27-мільярдною частиною золотих запасів земної кори. Таку порівняно малу цифру важко сприйняти людським розумом. Але це ще не все: Господь, Який створив усю землю

і має владу над нею, створив також багато інших земель, а саме “світи без числа” (Мойсей 1:33); і коли ця людина приймає клятву і завіт священства (див. УЗ 84:33–44), вона має обіцяння від Господа отримати “усе, що має Мій Батько” (УЗ 84:38). Відмовлятися від усіх цих великих благословень на користь скрині золота і відчуття матеріальної безпеки є величезною, з точки зору перспективи, помилкою. Думати, що цей чоловік обмежився таким мізером, справді сумно і шкода. Душі людей набагато цінніші.

Один юнак, коли його покликали на місію, відповів, що у нього для такої справи замало хисту. Те, що він добре вмів,—підтримувати в ідеальному стані свій новий

потужний автомобіль. ... Разом з тим його батько весь час спокійно дивився на це, кажучи: “Йому подобається працювати руками. Йому цього достатньо”.

Достатньо для сина Бога? Цей юнак не усвідомлював, що потужність його автомобіля є безкінечно малою в порівнянні із силою моря або сонця, і є багато сонць, усі вони управляються законом і священством, а саме силою священства, яку б він міг розвивати в служінні Господу. Він задовольнився жалюгідним богом, конструкцією зі сталі, гуми і блискучого хрому.

Одна літня подружня пара пішла на пенсію а, згодом, і з Церкви. Вони придбали пікап і будинок-автоприцеп ... та вирушили

у мандри по світу. ... У них не було часу для храму, вони були надто зайняті для генеалогічних досліджень і місіонерського служіння. Чоловік втратив контакт зі своїм кворумом первосвящеників і замало бував удома, щоб працювати над особистою історією. Їхне служіння і навички провідництва були вкрай потрібними у їхній філії, однак ... їх там не було. ...

Якщо ми наполегливо присвячуємо весь свій час і ресурси будівництву особистого земного царства, саме його ми і успадкуємо.

Відмовитися від речей світу

Незважаючи на те, з якою радістю ми називаємо себе сучасними і як ми схильні вважати себе

розумнішими за всі народи минулих часів,—незважаючи на все це, ми, в цілому, є ідолопоклонницьким народом. Саме цей стан є найбільш огидним для Господа.

Ми ... легко забуваємо про своє завдання готуватися до приходу Господа. ... Ми забуваємо, що за умови нашої праведності Господь або не дозволить нашим ворогам напасти на нас, ... або буде воювати за нас (див. Вихід 14:14; УЗ 98:37, і це лише два з багатьох послань). ...

Чого нам боятися, якщо Господь з нами? Хіба ми не можемо довіритися слову Господа і виявити хоча б часточку віри в Нього? Наше завдання зрозуміле: не ставити мирські речі за самоціль, облишити

ідолопоклонство і йти вперед з вірою, нести євангелію до наших ворогів, щоб вони більше не були нашими ворогами.

Виявляти більшу віру

Нам треба перестати поклонятися сучасним ідолам і не покладатися на "руку плоті", бо Господь сказав усьому світові у наші дні: "Я не пощажу нікого, хто залишиться у Вавилоні" (УЗ 64:24). ... Ми віримо, що спосіб підготовки кожної людини і кожної сім'ї полягає в тому, щоб, як повелів Господь, виявляти більшу віру, каятися і виконувати роботу в Його царстві на землі, що є Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Спочатку це може здатися трохи

важко, але коли людині відкривається бачення істинної роботи, коли вона починає бачити вічність у її справжній перспективі, благословення поступово переважають ціну, яку треба сплатити, щоб залишити "світ".

Лише у цьому полягає істинне щастя, а отже, ми запрошуємо і радо вітаємо всіх людей повсюди приєднатися до нас у цій роботі. Для тих, хто прийняв рішення служити Господу за будь-яку ціну, це є шлях до вічного життя. Усе інше є засобом, що веде до цієї мети. ■

Підзаголовки додано; орфографію, розділові знаки та вживання великої літери узгоджено із сучасним правописом.

Скорочений виклад статті "The False Gods We Worship," Tambuli, Aug. 1977, 1–4.

СЛУЖИТИ ЛЮДЯМ З ВАДАМИ

Бекі Янг Фосетт

Церковна служба допомоги людям з вадами

Коли Лінн Парсонс була покликана фахівцем у справах людей з вадами у колі Херст, шт. Техас, вона хотіла виконувати своє покликання таким чином, щоб це благословило життя членів колу, особливо людей з вадами та їхні сім'ї.

Найперше, що зробила Лінн,— проглянула інформацію, що стосується її покликання, на сайті LDS.org (lds.org/callings/disability-specialist), і вона скористалася *Довідником 2: Керування Церквою*, щоб зрозуміти офіційну політику Церкви стосовно людей з вадами. Вебсайт з Матеріалами для людей з вадами (lds.org/disability) також був для неї джерелом. Він допоміг їй зрозуміти різні види вад і став ресурсом, яким вона поділилася з іншими членами в колі.

У *Довіднику 2* записано: “Єпископат або президентство колу може покликати фахівця у справах людей з вадами, щоб допомагати як окремим людям, так і сім'ям”¹. LDS.org дає більш розширену інформацію стосовно цього покликання, пояснюючи, що “роль фахівця у справах людей

з вадами полягає в тому, щоб сприяти більш активній участі й залученню членів Церкви з вадами”².

Здобувши таке розуміння, Лінн, за її словами, хотіла “допомогти провідникам виконувати їхнє покликання, знаходячи засоби, необхідні їм для служіння людям з вадами”.

Лінн також знайшла інформацію за допомогою місцевих та національних джерел, Інтернету, членів приходу та колу, які мали досвід роботи з людьми з вадами. Лінн використовує ці ресурси, коли шукає шляхи вирішення певних проблем, що постають перед провідниками і сім'ями у її колі. Вона не завжди знає, куди звернутися по інформацію чи допомогу, “але коли ви щиро шукаєте відповіді в молитві,—каже вона,—то отримуєте натхнення, де шукати відповідь”.

Зрозуміти потреби

Лінн також працює над тим, щоб зрозуміти проблеми, пов'язані з людьми з вадами, які постають перед провідниками у її місцевості. Для цього вона попросила провідників колу

надіслати листа єпископам, інформуючи їх про її покликання і про те, що вона може надавати допомогу. Вона також зустрілася з президентством Початкового товариства, аби зрозуміти проблеми, і запланувала зустрітися з іншими групами провідників. “Я хотіла донести інформацію,—каже вона.—Я хотіла, щоб люди знали, де вони можуть отримати допомогу”.

Надавши можливість членам колу дізнатися про те, що вона готова служити, Лінн невдовзі знайшла можливість допомагати провідникам. У перші ж місяці після покликання фахівцем з надання допомоги людям з вадами її запросили на раду приходу, щоб поговорити про особливості окремих видів вад. Вона служила й іншим чином, наприклад, допомагала зрозуміти вчителю, як навчати дитину з аутизмом і запропонувала, щоб було покликано помічника вчителю Початкового товариства, аби дитина-інвалід могла бути на заняттях.

Рухаючись вперед, Лінн планує допомагати провідникам виконувати їхні покликання. Роблячи це, вона допомагає членам свого колу наслідувати приклад Спасителя, Який виявляв любов і допомагав іншим людям, у тому числі людям з вадами. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 21.1.26.
2. “Disability Specialist,” www.lds.org/callings/disability-specialist.

Президент
Джеймс Е. Фауст
(1920–2007)

Другий радник
у Першому
Президентстві

ЯКИМИ ДОРОГИМИ Є ВІВЩІ, ЩО заблукали

*Для тих сповнених смутку батьків,
які праведно, старанно і з молитвою
навчають своїх неслухняних дітей, ми говоримо:
Добрій Пастир наглядає за ними.*

Президента Джеймса Е. Фауста було підтримано як Другого радника у Першому Президентстві 12 березня 1995 року, і в цьому покликанні він служив до самої своєї смерті 19 серпня 2007 року. Цей виступ, проголошений під час квітневої генеральної конференції 2003 року, складає одну з семи статей цього випуску про зміцнення сім'ї.

Дорогі брати, сестри і друзі, моє послання цього ранку є посланням надії та втіхи засмученим батькам, які докладали всіх зусиль, аби зростити дітей у праведності, виявляючи любов та відданість, але відчують розпач, бо їхня дитина непокірна або збилася з дороги, йдучи шляхами зла і знищення. Коли я бачу ваш глибокий смуток, то згадую слова Єремії: “Чути голос у Рамі. . . Рахіль плаче за дітьми своїми, не хоче потішена бути за діти свої”. На це Господь дає Своє приємне запевнення: “Стримай голос свій від голосіння, . . . бо є нагорода для чину твого, . . . і вони вернуться з краю ворожого!”¹

Я повинен розпочати зі свідчення, що слово Господа до батьків у цій Церкві міститься в 68-му розділі книги Учення і Завіти в такій прекрасній настанові: “І знову, якщо батьки мають дітей у Сіоні або в будь-якому з

Ті, хто заблукав, “відстраждають за свої гріхи і, можливо, пройдуть свій тернистий шлях; але якщо все це нарешті приведе їх, як і блудного сина, який розкаявся, до люблячого, сповненого прощенням серця батька і додому, болісний досвід не буде даремний”.

його колів, які організовано, і не вчать їх розуміти вчення про покаєння, віру в Христа, Сина живого Бога, і хрищення й дар Святого Духа рукопокладанням у віці восьми років, гріх буде на головах батьків”². Батькам дано настанову “навчати своїх дітей молитися і ходити чесно перед Господом”³. Як батько, дідусь і прадідусь я вважаю це словом Господа, а як служитель Ісуса Христа я настійливо переконую батьків слідувати цій пораді настільки добросовісно, наскільки вони можуть.

Хто є хорошими батьками? Ті, хто з любов’ю, молитвою та настійливістю навчають своїх дітей прикладом та настановою “молитися і ходити чесно перед Господом”⁴. Це є істинним навіть тоді, коли дехто з їхніх дітей неслухняний або йде за світом. Діти приходять у цей світ, маючи свої власні духовні особистості та риси характеру. Деякі діти “є випробуванням для будь-яких батьків за будь-яких обставин, . . . однак є й інші, які є благословенням у житті та радістю майже для будь-якого батька чи матері”⁵. Успіх мають ті батьки, які жертвують і борються, роблячи все, на що здатні за своїх сімейних обставин.

Неможливо виміряти глибину любові батьків до своїх дітей. Це особливий вид стосунків. Ця любов є більшою за любов до життя. Любов батьків до дитини є постійною і сильнішою за сум і розчарування. Всі батьки сподіваються і моляться, щоб їхні діти приймали мудрі рішення. Слухняні й відповідальні діти є невичерпним джерелом гордості й задоволення для своїх батьків.

Але що робити, якщо діти, яких було навчено вірними, люблячими батьками, повстають або сходять з дороги? Чи є

якась надія? Горе батьків через непокірну дитину майже невтішне. Третій син царя Давида, Авесалом, убив одного зі своїх братів і також очолив повстання проти свого батька. Авесалома вбив Йоав. Почувши про смерть Авесалома, цар Давид заплакав і сказав зі смутком: “Сину мій, Авесаломе, сину мій! Сину мій, Авесаломе! О, якби я був помер замість тебе, Авесаломе! Сину мій, сину мій!”⁶

Подібну батьківську любов змальовано в притчі про блудного сина. Коли непокірний син, розтративши свій спадок на несправедне життя, повернувся додому, батько заколов теля відгодоване і відсвяткував повернення блудного сина, кажучи слухняному, але обуреному сину: “Веселитись та тішитись треба було, бо цей брат твій був мертвий—і ожив, був пропав—і знайшовся!”⁷

Я вірю у втішаюче твердження старішини Орсона Ф. Уїтні [1855–1931] і приймаю його:

“Пророк Джозеф Сміт проголосив— і ніколи у нього не було більш втішаючого вчення,—що запечатування на вічність вірних батьків і божественні обіцяння, які їм даються за доблесне служіння справі істини, стануть спасінням не лише для них, але і для їхніх нащадків. Хоча деякі вівці можуть заблукати, око Пастиря завжди на них, і, рано чи пізно, вони відчують руку Божественного провидіння, яка дотягнеться до них і поверне їх назад у кошару. У цьому житті або у прийдешньому вони повернуться. Їм доведеться сплатити борг справедливості; вони відстраждають за свої гріхи і, можливо, пройдуть свій тернистий шлях; але якщо все це нарешті приведе їх, як і блудного сина, який розкався,

Любов батьків до дитини є постійною і сильнішою за сум і розчарування. Всі батьки сподіваються і моляться, щоб їхні діти приймали мудрі рішення.

Блудного сина радо прийняли в сім'ю, але його спадок було розтрачено. Милість не пограбує справедливості і сила запечаткування, якими запечатані вірні батьки, пред'являтиме права на неслухняних дітей лише за умови їхнього покаяння і Христової Спокути.

до люблячого, сповненого прощенням серця батька і додому, болісний досвід не буде даремний. Моліться за своїх легковажних і неслухняних дітей, вірте в них. Надійтеся, довіряйте, поки не побачите спасіння Бога”⁸.

Є у цьому висловлюванні один принцип, на який часто не звертають уваги: вони повинні повністю покаятися і “відстраждати за свої гріхи” та “сплатити борг справедливості”. Я знаю, що зараз час “підготуватися до зустрічі з Богом”⁹. Якщо діти, які збилися з дороги, не покаються в цьому житті, то чи все ще можливо, щоб узи запечаткування були настільки міцними, щоб уможливити для них покаяння? В Ученні і Завітах нам сказано:

“Мертвих, які покаялися, буде викуплено через послухність обрядам дому Божого.

І після того, як вони розплатяться покаранням за свої провини, і їх буде омито начисто, вони отримають винагороду згідно з їхніми діяннями, бо вони є спадкоємцями спасіння”¹⁰.

Ми пам'ятаємо, що блудний син змарнував свій спадок, і коли вже нічого не лишилося, він повернувся в дім свого батька. Там його радо прийняли в сім'ю, але його спадок було розтрачено”¹¹. Милість не пограбує справедливості і сила запечаткування вірних батьків пред'являтиме права на неслухняних дітей лише за умови їхнього покаяння і Христової Спокути. Неслухняна дитина, яка покалася, матиме спасіння і всі благословення, які до нього додаються, але піднесення є чимось набагато більшим. Його треба повністю заслужити. Залишимо Господу в Його милості приймати рішення, кого буде піднесено.

Є зовсім небагато таких, чий непослух і злі вчинки є настільки важкими, що вони

“втратили силу покаятися”¹². Судити про це також може лише Господь. Він каже нам: “Я, Господь, прощатиму того, кого прощатиму, але від вас вимагається прощати всіх людей”¹³.

Можливо, у цьому житті нам не дано повністю досягнути, наскільки довговічними для дітей є узи запечатування праведних батьків. Дуже ймовірно, що задіяно більш ефективні сили, ніж ті, про які ми знаємо¹⁴. Я вірю, що існує велика притягальна сила сім'ї, оскільки вплив улюблених предків поширюється на нас з іншого боку завіси.

Президент Говард В. Хантер [1907–1995] зазначив, що “покаяння—це не що інше, як ностальгія душі, а постійна і пильна турбота батьків є найчистішим на землі видом незмінного Божого прощення”. Чи не є сім'я найближчою аналогією того, що намагався встановити Спаситель, здійснюючи Свою місію?¹⁵

В основному ми навчаємося батьківству від своїх батьків. Моя любов до батька більше поглиблювалася, коли він був добрим, терплячим і розуміючим. Коли я пошкодив машину нашої сім'ї, він був лагідним і пробачив. Але на його синів чекала сувора догана, якщо вони хоч трохи приховували правду або неодноразово порушували правила, а особливо, якщо без належної поваги ставилися до нашої матері. Мого батька немає вже майже півстоліття, але мені до болю не вистачає можливості піти до нього за мудрою порадою, сказаною з любов'ю. Признаюся, що іноді я ставив під сумнів його поради, але я ніколи не ставив під сумнів його любов до мене. Я ніколи не хотів розчарувати його.

Найважливішим у наших зусиллях робити все, на що ми здатні як батьки, є забезпечення сповненої любові, але суворою

дисципліни. Якщо ми не привчаємо дітей до дисципліни, то це може зробити суспільство, але таким чином, який не сподобається ні нам, ні нашим дітям. Один із способів привчити дітей до дисципліни—навчити їх працювати. Президент Гордон Б. Хінклі [1910–2008] сказав: “Однією з найбільших цінностей. . . є така чеснота, як чесна праця. Знання без труда—ніщо. Знання плюс труд породжують геніальність”¹⁶.

Сатана поширює свій згубний вплив, і через це виховання дітей стає все більш складним завданням. Тому батькам слід робити все, що в їхніх силах, а також скористатися допомогою церковного служіння і заходів. Якщо батьки погано себе поведуть і сходять з дороги навіть тимчасово, це може бути поштовхом для наслідування їхнього прикладу деякими дітьми.

Але є ще один бік медалі, про який слід згадати. Я звертаюся до дітей, які віддалилися від своїх батьків і не підтримують з ними зв'язків через те, що батьки не настільки хороші, як мали б бути. Діти, які критично ставляться до батьків, повинні добре пам'ятати мудру пораду Моронія, де сказано: “Не звинувачуйте мене через мою недосконалість, ані мого батька через його

Хороші батьки—це ті, хто з любов'ю, молитвою та настійливістю навчають своїх дітей прикладом та настановою “молитися і ходити чесно перед Господом”. Це є істинним навіть тоді, коли дехто з їхніх дітей неслухняний або йде за світом.

Я звертаюся до дітей, які віддалилися від своїх батьків і не підтримують з ними зв'язків... Я сподіваюся, що врешті-решт усі діти повернуться серцями до батьків, а також до матерів.

недосконалість, ані тих, хто писав перед ним; але краще складіть подяку Богові за те, що він явив вам наші недосконалості, щоб ви могли навчатися бути мудрішими за нас”¹⁷.

Коли у 1823 році Мороній явився молодому пророкові Джозефу Сміту, він процитував такий вірш стосовно місії Іллі: “І він посадить у серця дітей обіцяння, дані батькам, і серця дітей повернуться до їхніх батьків”¹⁸. Я сподіваюся, що врешті-решт усі діти повернуться серцями до батьків, а також до матерів.

В одного чудового подружжя, яке я знав у молодості, був син, який був непокірним і віддалився від їхньої сім’ї. Але пізніше він помирився з батьками й піклувався про них і допомагав більше з усіх їхніх дітей. Коли ми стаємо старшими, вплив наших батьків і прабатьків з іншого боку зависи стає сильнішим. І як буває чудово, коли вони відвідують нас у наших снах.

Дуже несправедливо й недобррозичливо судити добросовісних і вірних батьків за те, що їхні діти непокірні або відходять від повчань і любові своїх батьків. Щасливими є ті подружжя, яким діти й онуки приносять утіху й задоволення. Нам слід з розумінням ставитися до тих гідних, праведних батьків, які переживають і страждають через неслухняних дітей. Один з моїх друзів часто казав: “Якщо у вас ще не було жодних проблем з дітьми, тоді трохи зачекайте”. Жодна людина не може сказати з певною мірою впевненості, що її діти зроблять за певних обставин. Коли моя мудра теща бачила, що інші діти поведуться погано, вона, як правило, казала: “Я ніколи не скажу, що мої діти не зробили б цього, тому що вони можуть чинити невірною

саме тоді, коли я говорю!» Коли батьки сумують через неслухняних і непокірних дітей, ми повинні, маючи співчуття, «заборонити кинути перший камінь»¹⁹.

Одна жінка, член Церкви, не називаючи себе, написала про постійний біль, який її брат завдавав батькам. Він став наркоманом. Він чинив опір усім спробам контролю й дисципліни. Він обманював і не слухався. На відміну від блудного, цей мандрівний син не повернувся додому сам. Замість цього його спіймала поліція і йому довелося постати перед наслідками своїх дій. Протягом двох років батьки підтримували програму лікування Білла, завдяки якій він врешті вилікувався від наркоманії. Підсумовуючи, сестра Білла зазначила: «Я вважаю, що у мене надзвичайні батьки. Вони завжди любили Білла, хоча не погоджувалися й ненавиділи те, що він робив з собою і з їхнім сімейним життям. Але вони були настільки віддані своїй сім'ї, що підтримували Білла будь-яким чином, допомагаючи йому долати скрутні часи, виводячи на тверду основу. Застосування евангелії Христа в їхньому житті було більш глибоким, чуттєвим і всеохоплюючим завдяки їхній любові до того, хто зійшов з дороги»²⁰.

Давайте не будемо зарозумілими, але смиренно вдячними, якщо наші діти слухняні та сповнені поваги, коли ми їх навчаємо шляхів Господа. Для тих, сповнених смутку, батьків, які праведно, старанно і з молитвою навчають своїх неслухняних дітей, ми говоримо: Добрий Пастир наглядає за ними. Бог знає і розуміє ваш глибокий смуток. Є надія. Знайдіть утіху в словах Єремії: «Є нагорода для чину твого» і ваші діти зможуть «вернутися з краю ворожого»²¹. Я свідчу про це і молюся в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Єремія 31:15–16.
2. Учення і Завіти 68:25.
3. Учення і Завіти 68:28.
4. Учення і Завіти 68:28.
5. Howard W. Hunter, "Parents' Concern for Children", *Ensign*, Nov. 1983, 65.
6. 2 Самуїлова 18:33.
7. Лука 15:32.
8. Orson F. Whitney, in Conference Report, Apr. 1929, 110.
9. Алма 34:32.
10. Учення і Завіти 138:58–59.
11. Див. Лука 15:11–32.
12. Alonzo A. Hinckley, in Conference Report, Oct. 1919, 161.
13. Учення і Завіти 64:10.
14. Див. John K. Carmack, "When Our Children Go Astray", *Liahona*, Mar. 1999, 28–37.
15. *The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J. Williams (1997), 32.
16. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 704.
17. Мормон 9:31.
18. Джозеф Сміт—Історія 1:39.
19. Harold B. Lee, *Decisions for Successful Living* (1973), 58.
20. "With Love—from the Prodigal's Sister", *Ensign*, June 1991, 19.
21. Єремія 31:16.

Щасливими є ті подружжя, яким діти й онуки приносять утіху й задоволення. Нам слід з розумінням ставитися до тих гідних, праведних батьків, які переживають і страждають через неслухняних дітей.

ЗМІЦНЕННЯ СІМ'Ї І ЦЕРКВИ ЧЕРЕЗ СВЯЩЕНСТВО

*Батьки, сім'ї та окремі люди отримують благословення,
вивчаючи і обговорюючи ці натхненні послання.*

Річард М. Ромні

Співробітник редакції церковних журналів

Чи пам'ятаєте ви ці обіцяння? Ви могли їх уже чути, переглядаючи уривки відеофільмів під час зборів ради, зборів, що проводяться у п'яту неділю, або на уроках Товариства допомоги чи кворуму священства, або ви могли їх обговорювати на домашньому сімейному вечорі. Обіцяння є такими:

- Чоловіки і дружини згуртуються.
- Батьки і матері сягнуть більшої духовності в керуванні своїми сім'ями.
- Молодь підготується, щоб укласти священні завіти й дотримуватися їх та щоб служити Господу на місії повного дня й упродовж усього життя.
- Неодружені члени Церкви отримають підтримку, благословення священства у своїх домівках і будуть повною мірою залучені до розбудови царства Божого.

- Кворуми і ради будуть працювати разом, щоб служити дітям Небесного Батька.
- Церква буде зміцнена.

Ці обіцяння, дані в березні, коли Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів випустили послання на DVD під назвою *Зміцнення сім'ї і Церкви через священство*. На той час ради приходів і колів були запрошені переглянути ці послання, а потім порадитися разом про те, як їх застосовувати. У той же час сім'ї також отримали запрошення переглянути відеофрагменти он-лайн на сайті <http://www.lds.org>, а також коротші уривки, як тільки вони стануть доступними. Провідники і вчителі заохочуються надавати можливість членам Церкви під час зборів і занять переглядати уривки і ділитися своїми враженнями, досвідом і свідченнями, якщо до цього спонукатиме Дух. Батьки заохочуються робити те саме вдома зі своїми сім'ями.

“Святий Дух навчатиме [членів Церкви], як сила священства може зміцнювати їх під час виконання ними своїх ролей і обов’язків”, — сказано в розділі “Як користуватися цими навчальними матеріалами”.

Активне обговорення

Хоча послання було видано три місяці тому, навчання й обговорення—а також благословення, які їх супроводжують— продовжуються й до сьогодні, і цей підхід додає характеру цього навчання у Церкві нову грань. На відміну від попередніх навчань, які, головним чином, відбувалися у формі одноразової трансляції для

приходів, колів і провідників, очікується, що це навчання буде неперервним. Ось чому відеофрагменти були розміщені он-лайн на сайті <http://wwlt.lds.org>. Споріднений сайт leadershiplibrary.lds.org має посилання на відео, а також на додаткові матеріали, які допоможуть сім’ям, окремим людям, кворумам, класам і радам поглибити розуміння і застосовувати те, що вони вивчають.

Кожен відеофрагмент присвячується різним аспектам священства. Члени Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів разом з генеральними авторитетами і генеральними чинами дають натхненні поради:

ДЕ ШУКАТИ ВІДЕО ТА МАТЕРІАЛИ

Відеофрагменти та супутні матеріали є на сайті <http://wwlt.lds.org>. Щоб скористатися фрагментами з Інтернету, провідникам краще завантажити їх на комп’ютер, а потім вже подивитися їх, ніж потім залежати від з’єднання з Інтернетом у їхньому домі зборів.

- Як сім'ї можуть знаходити силу і спокій через силу священства.
- Як допомогти кожній сім'ї насолоджуватися благословеннями священства.
- Як ті, хто має ключі священства, зміцнюють домівки і сім'ї.
- Яким чином служити так, як це робив Христос.
- Як виховувати дітей у світлі та істині.

Багато євангельських принципів, поданих у матеріалах *Зміцнення сім'ї і Церкви через священство* також викладаються у *Довіднику 2: Керування Церквою*, таким чином буде корисно звертатися до інформації з Довідника під час навчання і обговорень. У пригоді також стане документ “Сім'я: Проголошення світові”.

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, пояснює, що послання, вміщені в *Зміцнення сім'ї і Церкви через священство*, мають на меті “допомогти нам пізнати силою Святого Духа, якого служіння Небесний Батько очікує від нас, особливо в сім'ях”. Це найважливіша частина навчання—не стільки те, що сказано у відеофрагменті, але те, чого Святий Дух

навчає нас, коли ми розмірковуємо над викладеними принципами і обговорюємо їх.

Де ними ділитися

Усі провідники, члени Церкви і сім'ї повинні отримати нагоду почути і обговорити послання з навчання *Зміцнення сім'ї та Церкви через священство* або на DVD, або он-лайн.

Ці послання благословлятимуть сім'ї, якщо вони будуть їх використовувати на домашніх сімейних вечорах та під час інших сімейних заходів. Зрештою, чоловіки і дружини є рівноправними партнерами у спрямуванні своїх дітей. “Можуть бути ситуації, коли у батька чи матері виникає потреба навчити певного принципу, і вони можуть скористатися цими матеріалами, прагнучи допомогти синові або дочці”,—каже старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів у фрагменті під назвою “Це Його робота”. А старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, зазначає, що “наскільки б ефективно не навчали порадник у священстві чи порадниця у Товаристві молодих жінок у Церкві—а ми сподіваємося, що вони роблять це дуже ефективно,—таке

ПРОРОЧІ ПРИНЦИПИ, ЩО МІСТЯТЬСЯ У НАВЧАЛЬНИХ МАТЕРІАЛАХ

Відеофрагменти, що містяться в *Зміцнення сім'ї і Церкви через священство*, сповнені незабутніх вчень. Ось кілька з них, як їх подають члени Кворуму Дванадцятьох Апостолів:

Старійшина Л. Том Перрі, ведучи обговорення про ключі священства, свідчить, що це — “Спасителев[а] Церкв[а]. Саме Він скеровує, направляє і спрямовує Свого пророка тут на землі. У мене немає жодних сумнівів стосовно того, що саме Він стоїть на чолі Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів”.

Старійшина Рассел М. Нельсон навчає, що “немає нічого важливішого для майбутніх місіонерів, ніж відчувати праведний вплив священства у їхніх домівках і мати його благословення у власному житті”.

Старійшина Даллін Х. Оукс зазначає, що “сила священства залежить від нашої особистої праведності” і що сила священства благословляє “чоловіків і жінок”. Він каже, що сім'ї є “символом і провісником піднесення в цілестіальному царстві”.

І **старійшина М. Рассел Баллард** свідчить, що “повноваження священства може поєднувати сім'ї разом під час обрядів запечатування у Домі Господа”. Він також радить “братом, які служать провідниками у приходах і колах, . . . ширше застосовувати потенціал жінок Церкви для розбудови Божого царства”.

Посланнями, які викладаються у Зміцнення сім'ї і Церкви через священство, можна ділитися під час багатьох зборів, таких як ради колів і приходів.

навчання в принципі не може бути ефективнішим за приклад матері або батька”.

У Церкві ці послання можна використовувати на зборах президентства колу і єпископату; на зборах ради колу і приходу; на зборах виконавчого комітету священства, на зборах навчання допоміжних товариств колу, на зборах президентств, у тому числі президентств кворумів Ааронового священства і класів Товариства молодих жінок; на об'єднаних зборах священства і Товариства допомоги, що проводяться у п'яту неділю, та на уроках допоміжних організацій; на конференціях колу або округу (не під час недільної загальної сесії) і на конференціях приходу чи філії (не під час причасних зборів).

Обговорення можуть включати таку тему: як зміцнювати підлітків і неодружену молодь. Провідники можуть давати доручення, керуючись цими обговореннями, і регулярно слідкувати за їхнім виконанням під час зборів ради.

Мета вивчення і обговорення цих послань—допомогти окремим людям і сім'ям зміцнити свою віру, свідчення і поглибити навернення до євангелії Ісуса Христа.

“Для нашої безпеки і успіху необхідно лише зробити так, щоб наші наміри і почуття перебували в гармонії з прагненнями Бога і, отже, з Його силою,—каже президент Айрінг.—Завдяки цьому навчання ви дізнаєтеся, як набуті цієї гармонії, та відчуєте підтримку, щоб зробити це і повести за собою інших”.

У фрагменті “Служіння” містяться чудові приклади того, як провідники священства відвідують окремих

людей і сім'ї, показуючи, як такі відвідування можуть допомагати у рятуванні менш активних членів Церкви.

“Думаючи про покладений на нас обов'язок допомагати слабким, піднімати руки, що опустилися, і зміцнювати ослаблі коліна, ми дійсно розуміємо, що немає кращого способу робити це, ніж коли ми особисто здійснюємо це служіння у когось вдома, наслідуючи приклад Ісуса Христа”,—каже верховний єпископ Гарі Е. Стівенсон у фрагменті “Це Його робота”. “Вважаю, що справжня користь буде, коли ми обговоримо і навчимося, а потім підемо і зробимо”,—додає він.

Сила і мир

У міру поширення цього навчання по всій Церкві, її члени будуть отримувати благословення, застосовуючи євангельські принципи, викладені в ньому. “Усі сини і дочки Бога будуть мати благословення, якщо будуть наслідувати вчення і приклади, що містяться у цих презентаціях”,—сказав старійшина Баллард.

Завдяки священству чоловіки і дружини, батьки і матері, молодь, неодружені члени Церкви, кворуми і ради служать іншим і знаходять натхнення, наслідуючи приклад Ісуса Христа. Якщо вони чинитимуть так і надалі, обіцяння, дані в *Зміцнення сім'ї і Церкви через священство*, збудуться. Члени Церкви побачать здійснення обіцяння, даного президентом Айрінгом у останньому відеофрагменті: що навіть у важкі часи “наші сім'ї можуть бути міцними і відчувати мир”. ■

Дев'ять

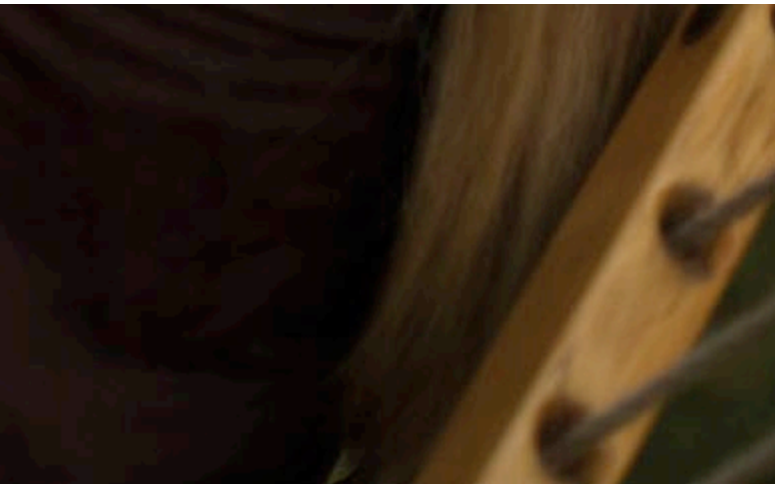
ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ КРЕЙГА ДІМОНДА І КОУЛД БЕЛЛ © ІРІ

ПРИНЦИПІВ

УСПІШНОГО ШЛЮБУ І СІМ'І

Дженніфер Грейс Джоунс

Співробітниця редакції церковних журналів

Емі Адамс з Вашингтону, США, намагалася вирішити, які заходи будуть найкориснішими для її трьох малих дітей, але розмова з матір'ю змінила хід її думок. “А може ти даси своїм дітям щось краще за спортивні тренування або танці? — запитала мама у Емі. — Залишаючись вдома, вони зможуть краще навчитися відчувати Духа?” Потім мама нагадала слова президента Дітера Ф. Ухтдорфа, другого радника у Першому Президентстві, який навчав про те, яку силу ми здобуваємо, коли зосереджуємося на стосунках, що є головними у житті (див., наприклад, “Про найважливіше”, *Ліягона*, лист. 2010, сс. 19–22).

Емі та її чоловік Бретт молилися про цю пораду й розмірковували над нею та відчували, що для їхньої сім'ї буде добре проводити більше часу вдома. На рік вони вирішили відкласти танці та спорт. Натомість вони готували страви, вивчали пісні Початкового товариства, ходили в музеї і гралися на свіжому повітрі. “Наші діти змогли відчувати Духа, ... оскільки ми приділяли час, щоб зупинитися і слухати”, — розповідає Емі. Їхні діти, можливо, не стануть найкращими спортсменами або танцюристами, однак, за її словами, “вони мають свідчення про Спасителя”.

Емі і Бретт молилися, щоб знати, як вони особисто мають виконувати пораду сучасних пророків, і це дозволило їм отримати натхнення для своєї сім'ї. Емі каже, що завдяки цьому натхненню вона “пережила моменти, якими пишається найбільше як мати”.

У зверненні “Сім'я: Проголошення світові” сучасні пророки окреслили дев'ять основних принципів для сильних, зосереджених на євангелії сімей: “Щасливі шлюби й сім'ї засновуються та зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку” (*Ліягона*, лист. 2010, с. 129). Наступні вчення церковних провідників, приклади з життя Ісуса Христа та ілюстрації допоможуть краще зрозуміти ці дев'ять принципів і те, як ми можемо їх застосовувати.

ВІРА

“Віра—це упевненість і довіра до Ісуса Христа, яка спонукає людину слухатися Його”.

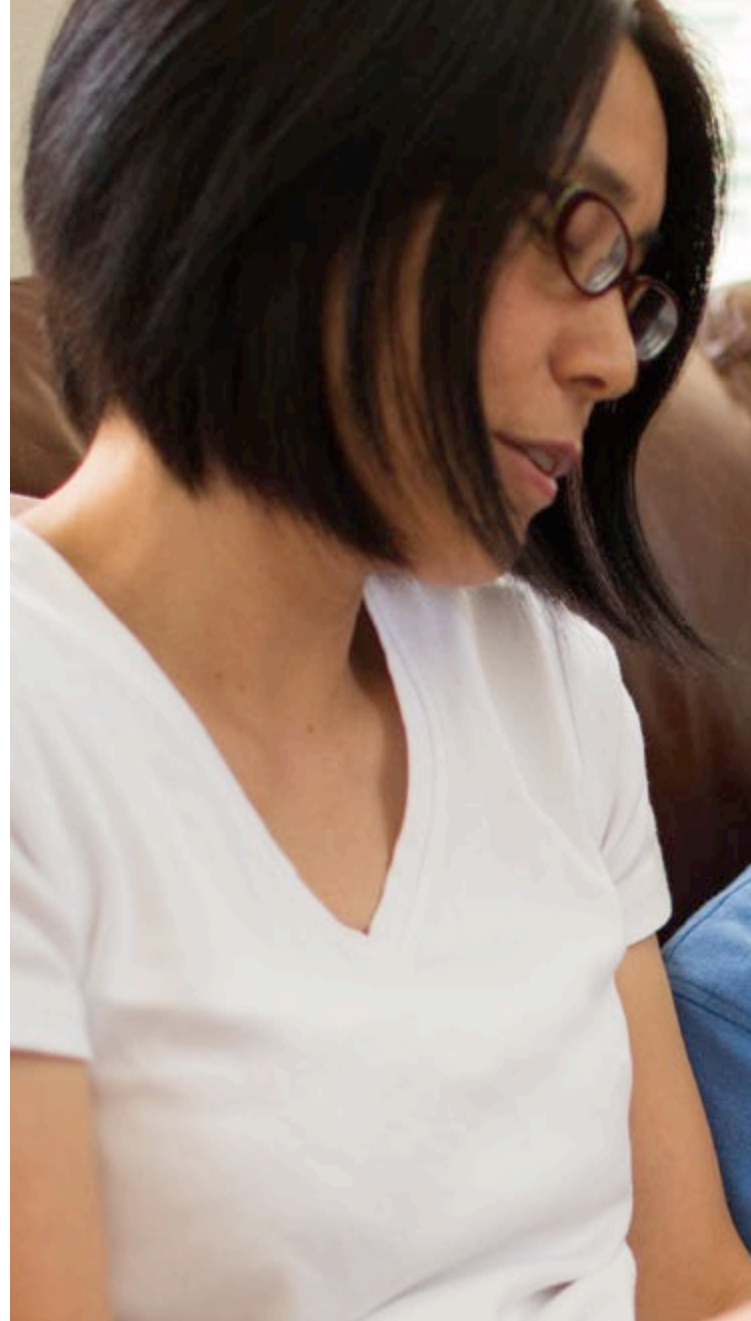
Guide to the Scriptures,
“Faith,” scriptures.lds.org.

Слова церковних провідників

Нам—батькам—заповідано навчати своїх дітей “розуміти вчення про ... віру в Христа, Сина живого Бога” (УЗ 68:25). ...

Не існує нічого іншого, у чому ми могли би мати цілковиту впевненість. Не існує жодного іншого фундаменту в житті, який міг би приносити такий же спокій, радість і надію. У непевні та важкі часи віра є справжнім духовним даром, гідним наших найкращих зусиль. Ми можемо дати нашим дітям освіту і матеріальне майно, навчити урокам, дати можливість займатись спортом і мистецтвом, але якщо ми не дамо їм віри в Христа, то наш вклад [в їхнє життя] буде невеликим”.

Старійшина Кевін У. Пірсон, сімдесятник, “Віра в Господа Ісуса Христа”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 38.

ПОКАЯННЯ

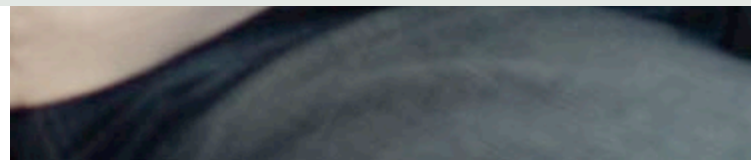
“Покаяння означає, що особа відвертається від зла і повертає своє серце і волю до Бога”.

Guide to the Scriptures,
“Repent, Repentance,”
scriptures.lds.org.

Слова церковних провідників

Сьогоднішній день завжди буде кращим для покаяння, ніж будь-який завтрашній. ... Навіть якщо нас буде прощено через якийсь час, Господь не може відновити ті хороші наслідки, які ваше сьогоднішнє покаяння може справити на тих, кого ви любите і кому служите. Це особливо стосується батьків маленьких дітей. У тому ніжному віці вам випадає нагода формувати й надихати, якої ви пізніше можете ніколи не мати. Але навіть дідусь, який пропустив свій шанс з власними дітьми, якщо вирішить покаятися сьогодні, зробить для онуків те, що він колись міг зробити для їхніх батьків”.

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, “Не зволікайте”, *Ліягона*, січ. 2000, с. 40.

ЗЛІВА НАПРАВО: ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ КРЕЙГА ДІМОНДА, КОУДІ ВЕЛЛ, КРІСТІНИ СМІТ © IRI, ГОСПОДЬ ІСУС ХРИСТОС, ХУДОЖНИК ДЕЛ ПАРСОН © IRI

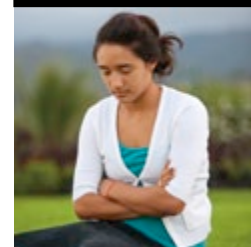
З життя Ісуса Христа

У кінці Свого першого дня служіння нефійцям Спаситель поглянув у обличчя людей і побачив, що “вони були в сльозах і дивилися нерухомо на Нього, нібито хотіли попросити Його залишитися трохи довше з ними”. Він сповнився до них співчуттям і сказав: “Чи маєте хворих серед вас? ... Приведіть їх сюди, і Я зцілю їх”.

Люди потім підійшли до Нього з їхніми хворими, й Ісус зцілював їх один за одним. І всі вони—2500 чоловіків, жінок і дітей—стали на коліна біля Ісусових ніг і поклонилися Йому.

Потім Спаситель наказав, щоб маленьких дітей привели до Нього, і наказав людям стати на коліна. Він став на коліна серед дітей і почав молитися. Люди сповнилися радості, коли почули Його молитву, і вони свідчили: “Око ніколи не бачило, також і вухо ніколи не чуло досі такого великого і дивовижного, як те, що Ісус, як ми побачили і почули, говорив Батькові”. (Див. 3 Нефій 17:1–17).

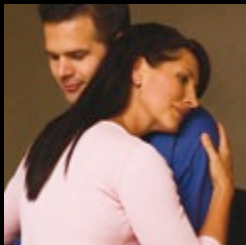
МОЛИТВА

“Молитва—це акт, під час якого воля Батька і воля дитини приводяться у відповідність між собою. Мета молитви—не змінити Божу волю, а забезпечити для себе та для інших благословення, які Бог уже бажає дарувати, але про які ми мусимо просити, щоб одержати”.

Bible Dictionary, “Prayer.”

ПРОЩЕННЯ

Прощення, як правило, означає дві речі: (1) Коли Бог прощає людей, Він скасовує або відкладає покарання, що вимагається за гріх. ... (2) Коли люди прощають одне одного, вони ставляться одне до одного з Христовою любов'ю”.

Guide to the Scriptures,
“Forgive,” scriptures.lds.org.

боржник, якому пробачили більший борг. Тоді Ісус повернувся до жінки і сказав Симону: “Чи ти бачиш цю жінку? Численні гріхи її прощені, бо багато вона полюбила. Кому ж мало прощається, такий мало любить”. Потім Він пообіцяв жінці: “Прощаються тобі гріхи. ... Твоя віра спасла тебе,—іди з миром собі!” (Див. Лука 7:36–50).

Слова церковних провідників

“Пам'ятайте, що небеса наповнені тими, хто мають одне спільне: вони прощені. І вони прощають”.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві,
“Милостиві отримують милість”, *Ліягона*, трав. 2012, с. 77.

З життя Ісуса Христа

Фарисей на ім'я Симон запросив Спасителя прийти на обід. Поки вони їли, одна жінка, яку в місті вважали грішницею, підійшла до Ісуса і неподалік від Нього плакала. Ставши на коліна біля ніг Спасителя, вона омила їх сльозами, витерла волоссям та намастила пахощами. Симон побачив жінку й подумав: “Коли б був Він пророк, Він би знав, хто ото й яка жінка до Нього торкається”.

Потім Спаситель звернувся до Симона і навчав його притчею:

“Були два боржника у одного вірителя; один був винен п'ятсот динаріїв, а другий—п'ятдесят.

Як вони ж не могли заплатити, простив він обом”.

Потім Ісус запитав Симона: “Котрий із [боржників] більше полюбить [кредитора]?” Симон відповів, що, ймовірно, той

ЗЛІВА НАПРАВО - ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ СТВ. БАНДЕРСОНА, ДІВЩА УНІТЕРСА ІМЕТЬО РІЕРА; ФРАГМЕНТ КАРТИНИ ІОС ОМИВАЄ НОГИ АПОСТОЛАМ, ХУДОЖНИК ДЕЛП ПАРСОН © IRI

З життя Ісуса Христа

Напередодні розп'яття і годин страждань у Гефсиманії Ісус Христос справив останню Пасху зі Своїми апостолами. У кінці трапези Ісус знав, “що настала година Йому перейти до Отця з цього світу, полюбивши Своїх, що на світі були, до кінця полюбив їх”. Потім Спаситель підвівся і підперезався рушником. Він налив до вмивальниці води і омив учням ноги. Коли Він це закінчив, то дав їм нову заповідь:

“Любіть один одного! Як Я вас полюбив. ...

По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою”. (Див. Іван 13:1–5, 34–35).

ЛЮБОВ

“Глибока відданість і прихильність. ... Найвеличніший приклад Божої любові до Його дітей—це безкінечна спокута Ісуса Христа”.

Guide to the Scriptures,
“Love,” scriptures.lds.org.

“Вважати гідним високої пошани”.

Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 11th ed. (2003), “respect.”

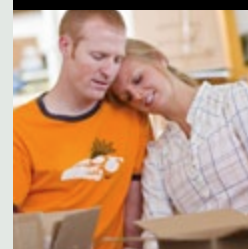
Слова церковних провідників

Після того, як ми багато всього спробували, пройшли безліч шляхів, побачили, настільки швидкоплинним і часом поверхневим є багато чого в цьому світі, тоді зростає наше почуття вдячності за привілей мати те, на що ми можемо завжди розраховувати—дім, сім'ю та вірність близьких людей. Ми розуміємо, що означає бути зв'язаними обов'язком, повагою, належністю одне одному. Ми дізнаємося—ніщо не може повністю замінити благословених стосунків сімейного життя. ...

Брати, давайте ставитися до наших дружин з гідністю і повагою. Вони наші вічні супутниці. Сестри, шануйте своїх чоловіків. Їм треба чути добрі слова. Їм потрібна дружня усмішка. Вони потребують теплого виявлення справжньої любові”.

Президент Томас С. Монсон, “Любов у домі: порада нашого пророка”, *Ліягона серп*. 2011, с. 4.

ПОВАГА

СПІВЧУТТЯ

“Буквальне значення “переживати разом”. Це також означає виявляти іншим розуміння, жаль і милість”.

Guide to the Scriptures,
“Compassion,” scriptures.
.lds.org.

вона сумувала, Він “змилювався над нею”. Він доторкнувся до нош, на яких лежав юнак, і сказав: “Юначе, кажу тобі: встань!”. Відразу ж юнак сів і почав говорити, а Спаситель віддав його матері, яка дуже страждала. (Див. Лука 7:11–15).

З життя Ісуса Христа

У Писаннях є багато епізодів про те, як Спаситель виявляв іншим людям співчуття. Керуючись співчуттям, Він дав зір двом сліпим чоловікам (див. Матвій 20:30–34), Він очистив прокаженого (див. Марк 1:40–41) і Він зцілив усіх хворих серед нефійців (див. 3 Нефій 17:6–9).

У надзвичайно зворушливій історії розповідається про те, як Ісус наближався до міста Наїн, де Він побачив поховальну прецесію. Ховали юнака, “одинака в своєї матері, що вдовою була”. Коли Спаситель побачив, як багато людей з того міста було з тією жінкою і як глибоко

РОЗВАГИ

Здорові добродієчні заходи, які відновлюють силу і дух усіх, хто до них залучений.

Слова церковних провідників

Так само, як чесна напружена праця робить відпочинок приємнішим, так і повноцінний відпочинок є другом і незмінним напарником праці. Музика, література, живопис, танці, театр, спорт—усе може стати відпочинком, що збагатить життя людини і дасть їй можливість освячувати його ще більше. У той же час просто необхідно сказати, що багато з теперішніх розваг є непристойними, принизливими, насильницькими, вони викликають заціпеніння розуму і марнування часу. Іронія в тому, що іноді, аби знайти собі повноцінну, пристойну розвагу, треба неабияк попрацювати. Якщо розвага відвертає від добродієчності й веде до пороку, вона стає знищувачем життя, яке посвячується [Божим цілям].”

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Роздуми про життя, що посвячується”, *Ліягона* лист. 2010, с. 17.

ЗЛВА НАПРАВНО: ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ КРЕЙГА ДІМОНДА, КОУДІ БЕЛЛА І ДЕВІДА СТОКЕРА © ІґІ, Я БУДУ ВІРТИ, ХУДОЖНИК ЛІЗ ЛЕМОН СВІНДЛ, КОПЛЮВАННЯ ЗАБОРОНЕНО

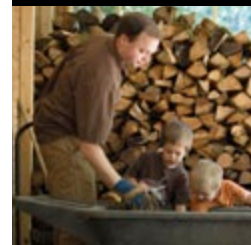
Слова церковних провідників

Навчати дітей тому, яку радість приносить чесна праця—це один з найбільших дарів, які ви можете їм дати. Я переконаний, що серед найбільших причин розлучень у наш час є невміння батьків навчити і виховати у своїх синів відповідальність забезпечувати свої сім'ї та дбати про них і відчувати радість від викликів, пов'язаних із цим. Багато з нас не зуміли розвинути у своїх дочок бажання прикрашати і впорядковувати свій дім власними руками.

[Мій батько] навчив мене відчувати радість від чесної праці і вдячність за неї та підготував мене до того часу в моєму житті, коли я матиму відповідальність забезпечувати сім'ю. Принципи чесної праці, заощадливості, дисципліни, доведення справи до кінця—все чого навчав мене мудрий батько,—лежали в основі мого успіху". ■

Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "The Joy of Honest Labor," *Ensign*, Nov. 1986, 62, 64.

ПРАЦЯ

"Напружуватися фізично або розумово особливо під час тривалих зусиль для досягнення мети".

Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 11th ed. (2003), "work."

НАМ ТРЕБА ПОМОЛИТИСЯ—ПРЯМО ЗАРАЗ!

Наша сім'я поверталася з відпочинку на Піс-Рівер, пров. Альберта, Канада, де ми всією сім'єю відпочивали на вихідні. Ми знаходилися на відстані п'ятигодинної подорожі північніше Едмонтона, де був наш дім. Весь пейзаж півночі вже давно був окутаний темрявою, і хоча вітер несамовито кружляв сніг уздовж дороги, що лежала перед нами, усередині нашого авто було тихо і спокійно.

Раптом я побачив попереджувачий світловий сигнал на щитку управління, який не передвіщав нічого хорошого. Я бачив його лише раз раніше, багато років тому, і тепер я боявся того, що на нас чекає. Я швидко відключив усі прилади, що споживали енергію, без яких можна було обійтися. Однак невдовзі двигун зупинився. Я знав, що ми вже від'їхали на кілька кілометрів від останнього містечка, а попереду ще багато кілометрів до наступного міста. Я навіть не міг пригадати, коли ми бачили останню машину, яка б їхала в одному з напрямків.

Поки ми відчайдушно обдумували, що ж робити, наш 11-річний син Кейсон сказав: “Нам треба помолитися—прямо зараз!” Ще не минуло й трьох місяців з того часу, як втрата молодшого брата, який помер від раку, спустошила Кейсона. Скільки молитов Кейсон послав у небеса, намагаючись зрозуміти, чому йому довелося втратити свого єдиного брата?

Ми з дружиною не були впевнені, наскільки глибоко він зрозумів наше пояснення того, що наші молитви мають відповідати волі Небесного Батька і не обов'язково узгоджуватися з нашим бажанням. Але все ж він наполягав, що нам слід звернутися до Небесного Батька і продовжувати вірити в Нього.

Невдовзі після того, як ми закінчили молитву, у дзеркалі заднього огляду почали відблискувати фари автомобіля, що наближався до нас. Через кілька секунд перед нами зупинився довгий автомобіль з

безбортовою платформою, що прямував до Едмонтона.

Коли ми з водієм вантажівки підійшли один до одного, він запитав з сильним французько-канадським акцентом: “Чи є у вашому автомобілі діти?” Коли я ствердно відповів, він сказав, що на кілька миль раніше проїжджав повз інший автомобіль, що зупинився, але не підібрав його через несприятливу погоду. Однак коли він наблизився до нас, то виразно відчув, що у нас в машині діти, яким потрібна була допомога. Ось чому він зупинився.

За кілька хвилин він за допомогою лебідки витягнув наш автомобіль на свою вантажівку, і ми поїхали до Едмонтона. Та дорога назад була холодною, але нас зігрівало чудове підтвердження, що Небесний Батько дійсно чує молитви. Іноді відповіді надходять у такий спосіб, який ми не можемо передбачити, а іноді відповіді набагато сильніші й пряміші, ніж ми здатні уявити. Нам треба лише мати віру і довіряти Господу. ■

Джеффри Р. Мак-Махон, пров. Альберта, Канада

Невдовзі після того, як ми закінчили молитву, у дзеркалі заднього огляду почали відблискувати фари автомобіля, що наближався до нас.

Я БІЛЬШЕ НІКОЛИ НЕ ПІДУ НА ТАНЦІ

У передмісті Чикаго, шт. Іллінойс, США, де ми живемо, менше 20 молодих святих останніх днів ходять до середньої школи, розділеної на два кампуси, у яких навчаються приблизно 4400 учнів. Нам подобався рівень освіти, яку отримував наш син, і те, що багато хороших сімей з високими моральними устоями жили у нашій місцевості.

Навесні, коли наш син навчався в 11-му класі, його запросили на шкільні танці. Дівчина, з якою він зустрічався, одягнула гарну скромну сукню і нам дуже хотілося почути від них, як пройшов вечір. Коли син повернувся додому, то сказав: “Я більше ніколи не піду на шкільні танці!” Він розповів, що танці учнів були надто відвертими, а адміністрація нічого не робила, щоб це зупинити. Я була приголомшена.

Я працюю неповний робочий день у системі освіти того району, тож через кілька днів після танців я розшукала заступника директора. Він чоловік високих принципів, тому я вважала, що він вислухає моє занепокоєння. Він порекомендував мені написати директорам середніх шкіл.

Я з молитвою розмірковувала, що ж їм сказати, і вирішила розповісти, як я була розчарована неналежними рухами під час танців і що нічого не було зроблено, аби це зупинити. Вони встановили високу планку в навчанні, то чому не встановити її і для заходів?

Минуло кілька місяців, і я думала, що на мого листа ніхто не звернув увагу. Проте одного дня під час запису учнів до школи заступник

директора запитав у мене: “Чи ви і є та мама, яка написала листа про шкільні танці?”

“Так”,—відповіла я.

“Я хочу вам сказати, що ваш лист зчинив справжню бурю”,—сказав він.

Я дізналася, що один з директорів не вважав, що потрібні якісь зміни, поки не запитав думку кількох учнів. Кожен відповів однаково: “Ми більше не підемо на шкільні танці! Там надто неприємно знаходитися!”

Потім адміністрація запровадила правила етикету під час танців, які мали вступити у дію під час найближчих танців з нагоди початку шкільного року. Директор повідомив учнів, що їх попросять вийти, якщо вони порушуватимуть правила.

Я з нетерпінням чекала повернення сина з танців. Коли він повернувся, то сказав, що учнів, які намагалися поводитися, як і раніше,

попросили вийти. Він сказав, що то були найкращі танці, на яких він побував.

Я написала листа до адміністрації, подякувавши за те, що вони організували найкращі шкільні танці за довгий час. Заступник директора, якого я знала, відповів: “Дякую вам за те, що підняли цю тему минулої весни. Без вашого вкладу ми б нічого не змінювали в цьому питанні”.

Я дізналася, що з того часу більшість шкіл нашого округу прийняли ці нові правила для танців, тож тисячі учнів тепер зможуть отримувати радість від шкільних танців.

Я молюся, щоб Господь благословляв усіх нас, даючи змогу знаходити сміливість, щоб відстоювати те, у що ми віримо. Я зрозуміла, що і одна людина може змінювати світ. ■

Венді Вен Ной, шт. Іллінойс, США

Після того, як адміністрація запровадила правила етикету під час танців, я з нетерпінням чекала повернення сина з танців.

Я МОЛИЛАСЯ ЗА ВАС

Нещодавно я трохи запізнилася в церкву і поспіхом увійшла в каплицю під час вступного гімну. Коли я заходила в каплицю, то побачила, що в ній більше людей, ніж завжди. Кинувши погляд на багатьох гостей я зрозуміла дві речі: то був виступ дітей Початкового товариства під час причасних зборів, і моє звичне місце було зайняте.

Я поспіхом зайняла місце у першому ряду переповненого залу і в цю мить помітила, як прийшла молода матір, яка тримала за руку дворічного сина і несла на руках шестимісячну доньку. Я помітила, що її чоловіка не було поруч. Оглянувши присутніх, я побачила, що він був серед

президії, сидючи за піаніно—він був акомпаніатором у Початковому товаристві.

Оскільки я незаміжня, то, як правило, сиджу зі своєю подругою. Але того дня моєї подруги не було в місті. Я подумала, що було б добре сісти з тією молодого матір'ю та її дітьми, тож я запитала, чи можу підісти до них. Мати погодилася. Під час зборів я із задоволенням займалася маленьким хлопчиком і слухала дітей Початкового товариства.

У кінці причасних зборів мати нахилилася і сказала, що молилася за мене того ранку. Я чекала, щоб вона пояснила, що має на увазі. Вона сказала, що молилася, аби я була в церкві і сиділа поруч з нею, щоб допомагати. Вона

думала, що не справиться сама під час причасних зборів. Я була приголомшена тим, що стала відповіддю на її просту молитву, звернену того ранку.

Я знаю, що Господь любить нас більше, ніж ми можемо уявити. Ставши свідком відповіді на ту просту молитву, я засвоїла великий урок, і я впевнена, що цей випадок став повчальним і для цієї матері. Коли я запитала у тієї сестри, чи можу з нею сісти, я робила те, що хотіла б, аби інші зробили мені, якби я опинилася у її ситуації.

Дійсно, Небесний Батько чує наші молитви і відповідає на них, навіть на ті, які здаються незначними. ■

Амі Гранак Джонсон, шт.
Айдахо, США

Під час зборів я із задоволенням займалася маленьким хлопчиком і слухала дітей Початкового товариства.

ВИ РОЗВІЯЛИ МІЙ СМУТОК

Один час я активно займалася сімейно-історичною та храмовою роботою. Однак все далі просуваючись у своїх дослідженнях, я знала, що мені буде важко знайти інформацію про одну людину—дідуся по маминій лінії.

Мама виростала без батька і втратила всякий зв'язок з ним, зі своїми братами і сестрами та всіма родичами по батьковій лінії. У неї не було ніяких документів, де вказувалася його дата або місце народження, і вона не знала, де чи коли він помер. Я сумнівалася, що колись знайду необхідну інформацію.

Одного дня я проглядала мамин щоденник і помітила фотографію свого дідуся. Повернувши її, я побачила, що він її підписав і поставив дату, а також вказав, скільки йому було в той час років. Тепер я знала приблизну дату його народження! Я з нетерпінням шукала його ім'я і дані у FamilySearch. На мій превеликий подив, я побачила, що обряди за нього вже виконано. Хто міг виконати храмову роботу за мого дідуся?

Невдовзі я дізналася, що роботу виконав один з моїх давно загублених дядьків по материнській лінії. Я розшукувала його контактну інформацію і згодом знайшла номер телефону.

Я хвилювалася, думаючи, як я йому подзвоню, бо він бачив мене 30 років тому, коли мені був один рік. Я не знала, як він відреагує.

І все ж я вирішила зателефонувати. Коли він відповів на дзвінок, я пояснила, як знайшла інформацію про свого дідуся—його

батька—і сказала, що я його племінниця.

Я завжди пам'ятатиму його відповідь: “Ти навіть не уявляєш, який сум я відчував від того, що втратив зв'язок з твоєю матір'ю. І тепер ти розвіяла той сум!”

Ми дізналися, що його і моя сім'я, хоча й жили окремо, були охрищені й конфірмовані в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів майже в один і той же час, і обидві сім'ї твердо трималися евангелії.

Той момент був дуже радісний і хвилюючий для всіх нас.

Я давно зрозуміла, що сімейно-історична і храмова робота може поєднувати нас з нашими померлими родичами, але я ніколи не думала, що вона може поєднувати нас також з нашими живими родичами. Я вдячна, що змогла допомогти об'єднати нашу сім'ю за допомогою сімейної історії—не лише в духовному світі, але й під час земного життя. ■

Кіссі Рікельме Рохас, Чилі

Одного дня я проглядала мамин щоденник і помітила фотографію свого дідуся.

Старійшина
Кевін У. Пірсон
Сімдесятник

ЯК ПОКРАЦТИ ВАШІ ОСОБИСТІ МОЛИТВИ

Що можна сказати про вас і ваші стосунки з Небесним Батьком, почувши ваші особисті молитви?

Божественне запрошення молитися Батькові в ім'я Ісуса Христа—це єдина заповідь, яка найчастіше згадується в усіх записаних Писаннях, і одна з найголовніших форм особистого поклоніння. Однак багатьом з нас нелегко зробити особисту молитву змістовною і сповненою одкровення.

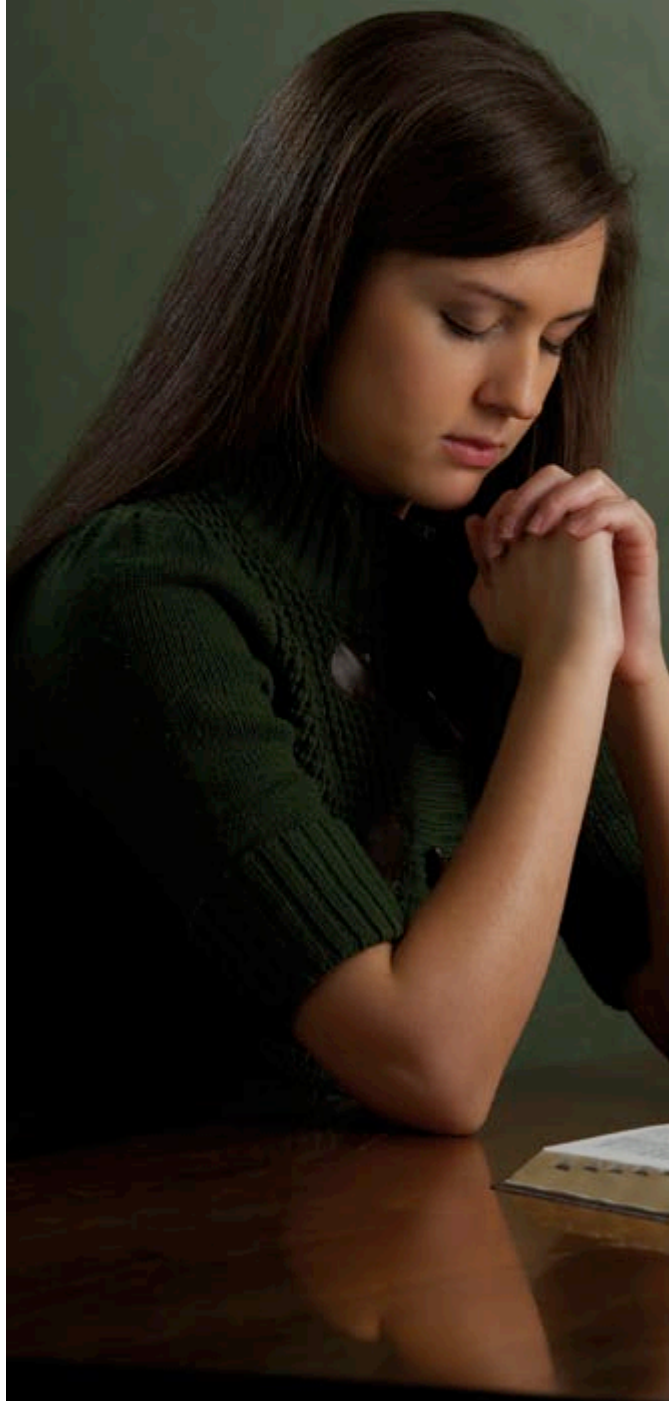
Я переконаний, що особиста молитва—це одне з найважчих завдань, яке стоїть перед членами Церкви, особливо перед підлітками та дорослою молоддю. І оскільки у них є проблеми з молитвою, у них є духовні проблеми.

Наші особисті молитви є барометром нашої духовної сили та індикатором нашого духовного благополуччя. Як батько, як провідник священства і як президент місії я навчився тому, що коли ми уважно слухаємо молитви інших, то багато можемо зрозуміти про стосунки цих людей з Богом.

Що можна сказати про вас і ваші стосунки з Небесним Батьком, почувши ваші особисті молитви?

Принцип особистої молитви

Молитися—це говорити з Богом, Вічним Батьком наших духів—не до Нього, а з Ним. Він досконало любить кожного з нас і сповнений милості та розуміння. Він знає про нас все. Він знає наші потреби, навіть коли ми можемо

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ ЛЕСА НІЛЬСОНА

Молитва—це потужний і переконливий доказ реальності Бога, Вічного Батька. Особиста молитва є необхідною для розуміння Бога і нашої вічної божественної сутності.

бачити лише те, що нам хочеться. Він має безмежну силу і здатність підтримувати й вести нас. Він завжди готовий прощати і допомагати нам в усьому.

Ми можемо розмовляти з Небесним Батьком вголос або думками та почуттями нашого розуму й серця. Особисті молитви мають бути урочистим, священним виявом хвали і вдячності; сердечним проханням про конкретні потреби й бажання; смиренным, скрушеним зізнанням і проханням про очищуюче прощення; благанням про втіху, спрямування і одкровення. Ці вирази часто змушують нас вилити свою душу люблячому Небесному Батькові.

Молитва часто є коротким спілкуванням, але вона також може бути відкритим і неперервним діалогом упродовж дня і ночі (див. Алма 34:27).

Особиста молитва є важливою

Згідно з божественним планом нашого Небесного Батька фізичне й духовне відділення від Його присутності є необхідним. Молитва—це важливий зв'язок між Богом та людиною, який наділяє нас силою. Без молитви ми ніяк не зможемо повернутися до Батька. Без молитви ми не зможемо мати достатньо віри, щоб розуміти і виконувати заповіді. Без молитви ми не матимемо доступу до необхідної духовної сили, щоб уникати спокус і долати труднощі та випробування. Без молитви нам не досяжні покаяння, прощення і очищаюча сила Спокути. З силою особистої молитви нам усе під силу.

Молитва дає нам можливість через Святого Духа отримати особисте одкровення і духовні дари. Це—духовний канал, доступний для всіх Божих дітей. Він відкриває нам постійний

доступ до нашого Вічного Батька, Його Улюбленого Сина і Святого Духа. Молитва—це потужний і переконливий доказ реальності Бога, Вічного Батька. Особиста молитва є необхідною для розуміння Бога і нашої вічної божественної сутності.

Як покращити ваші молитви

Підготуйтеся до молитви

Часто наші особисті молитви це те, що ми робимо найпершим вранці, ще до того, як ми повністю прокинемося і будемо бадьорими, або пізно вночі, коли ми надто стомлені, щоб належно помолитися. Наша фізична, розумова та емоційна стомленість можуть заважати повноцінно помолитися.

Молитва—це духовна робота, якій має передувати розумова та духовна підготовка. Якщо ми не приділяємо час, щоб упокоритися і ретельно поміркувати над тим, з чим маємо звернутися до Бога, Вічного Батька, в ім'я Ісуса Христа, то не зрозуміємо самої суті божественного взірця, встановленого для того, щоб нас благословляли.

Приділяйте достатньо часу, щоб ретельно й смиренно передати найпотемніші бажання свого серця Небесному Батькові. Запрошуйте Святого Духа, щоб знати, про що молитися. Молитва вголос допомагає мені зосередитись на своїй молитві й слухати себе, не відволікаючись на інші думки.

Я хочу запропонувати вам знайти час і місце, де ви можете уважно поміркувати над своїм життям і своїми потребами. Подумайте про свою божественну сутність і стосунки з Богом. Намагайтеся подумки побачити образ Небесного Батька, готуючись до розмови з Ним. Подумайте про Спасителя,

в Чие ім'я ви будете молитися. Це допоможе вам зосередитися і підготуватися до молитви зі смиреним і вдячним серцем.

Живіть гідно

Ми не можемо бути впевнені в присутності Небесного Батька, якщо морально нечисті. Порнографія, сексуальний гріх та будь-які розваги, в яких присутні глузування над доброчесністю або заохочення до аморальності, можуть зруйнувати нашу впевненість у молитві та заважати отриманню духовних спонукань. Однак пам'ятайте, що Сатана буде єдиним, хто скаже вам, що ви не можете молитися чи вам не слід цього робити. Святий Дух завжди заохочує нас молитися, навіть коли у нас є проблеми з послухом чи особистою гідністю.

Моліться з метою

Молитва є важливим етапом у процесі отримання одкровення. Натхненні запитання допомагають краще зосередитися, дають мету і сповнюють змістом наші молитви. Якщо ви хочете отримати більше особистих одкровень за допомогою молитов, вам слід подумати над тим, які запитання слід ставити. Як правило, одкровення надходять як відповідь на запитання. Процес отримання одкровення вимагає, щоб ми вивчали Писання, розмірковували над ними і застосовували їх у житті. Коли ми так робимо, Святий Дух допомагає сформулювати натхненні запитання.

Узгодьте свою волю з волею Батька

Спаситель неодноразово заповідав, що ми “повинні молитися

Батькові в [Господне] ім'я” (3 Нефій 18:19). Коли ми молимося в ім'я Ісуса Христа, це означає, що “наш розум є розумом Христа, і наші бажання є бажаннями Христа. ... Потім ми просимо про те, що Бог може нам надати. Багато молитов залишаються без відповіді, бо вони зовсім не в ім'я Христа, ніяк не представляють Його думку, а натомість витікають з людського егоїзму” (Bible Dictionary, “Prayer”). Молитви, що промовляються за таким зразком, уособлюють марні сподівання, а не віру.

Молитва—це не переговори. Це процес узгодження. Ми не нав'язуємо Богові нашу точку зору. Мета молитви не стільки полягає у зміні наших обставин, скільки у зміні нас самих. Суть молитви в тому, щоб дізнатися Його волю і просити Його допомоги, аби робити те, що нам треба робити. Коли ми підкоряємо свою волю волі Небесного Батька, відповіді та духовна сила будуть проливатися на нас щедріше. Наслідування цієї моделі дає нам можливість молитися з вірою.

Чи чує Небесний Батько мої молитви?

Приблизно 20 років тому народився наш п'ятий син, Бенджамін. Моя дружина відчула, що щось не так з очима Бенджаміна. Ми проконсультувалися з близьким другом у нашому приході, який був фахівцем з питань сітківки, і він підтвердив наше занепокоєння. Він поставив діагноз Бенджаміну—бластома сітківки, рідкісна форма раку ока. Ця новина приголомшила нас.

Мета молитви не стільки полягає у зміні наших обставин, скільки у зміні нас самих. Суть молитви в тому, щоб дізнатися Його волю і просити Його допомоги, аби робити те, що нам треба робити.

Через кілька тижнів Бенджаміну мали зробити першу з багатьох хірургічних операцій. До операції ми зустрілися з хірургом і сказали йому, що віримо у його здатність знайти спосіб вилікувати око Бенджаміна, не видаляючи його. Уся наша сім'я і багато членів приходу постилися і молилися за нашого сина, і ми твердо вірили, що Бенджаміна вилікують.

Через годину хірург повернувся і сказав, що око Бенджаміна сильно пошкоджене клітинами пухлини і його інше око також має кілька серйозних пухлин, які потребують негайного лікування. Я просто онімів. Повністю пригнічений смутком і зневірою, я вийшов з лікарні у туманний ранок в Сан-Франциско й почав іти, гірко плачучи.

Я зробив усе, чого мене навчали. Ми молилися і отримали сильне відчуття обрати саме цього лікаря. Ми постилися і молилися й були впевнені, що наше немовля одужає завдяки вірі й силі священства. Однак Господь не вступився. Здавалося, що наша віра була нічим іншим, ніж марною надією. Я почав сумніватися в усьому, у що раніше вірив. Поки я йшов, то відчував себе зрадженим і кипів від злості. Я знемагав від болю.

Я не пишаюся тією розмовою з Небесним Батьком, коли йшов і плакав того ранку. Через якийсь час я опанував свої почуття. Я пам'ятаю, що мені пригадалися слова пісні Початкового товариства. "Батьку, чи справді Ти в височині? Чуєш молитви й відповідь даєш мені?" Бо очевидно Ти не слухав мене, а може, Тобі байдужий я і мій син? ("Молитва дитини", *Збірник дитячих пісень*, с. 6).

У ту мить я відчув лагідну милість Бога. Розумом і серцем я відчув ці слова: "Кевіне, він також і Мій син". Чіткість спонукання не залишала жодних сумнівів. Я усвідомив у ту мить, що зовсім не розумів мети молитви. Я думав, що лише через те, що у мене праведна мета, я можу використовувати священство, піст і молитву, аби змінити волю Бога.

Вперше у житті я повною мірою зрозумів, що не я головний. Я знав, що маю підкоритися волі Небесного Батька. Я не міг мати того, що хочу, коли і як хочу лише тому, що я дотримувався заповідей. Мета молитви полягала не в тому, щоб сказати Небесному Батькові, що робити, а натомість зрозуміти, що за Його волею, я маю робити і чого навчитися. Я мав узгодити свою волю з Його волею.

На нас чекало ще шість років серйозних випробувань, поки ми боролися за те, щоб врятувати інше око нашого сина і його життя. Але зараз я знаю, що Небесний Батько знав усе і Він за все відповідав. І як би все не склалося в кінці кінців, Він чув мою молитву і відповів на неї. Сьогодні наш син, життя якого є чудом, служить на місії повного дня в Іспанії.

Я мав незаперечний доказ у своєму житті, що Бог є нашим люблячим Небесним Батьком і дійсно чує наші молитви та відповідає на них. Якщо ви будете й далі вивчати й розуміти божественний принцип особистої молитви так, як цього навчав Спаситель, молитва стане джерелом великої духовної сили і одкровенень у вашому житті. ■

З виступу на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга-Гавайї, що проводився 17 травня 2011 року. Повний текст виступу англійською мовою знаходиться на сайті devotional.byuh.edu.

“Мій брат має проблему— залежність від порнографії. Зараз наш єпископ допомагає йому позбутися цієї проблеми, і я хочу підтримувати його, але мою довіру до нього підірвано. Як мені з цим бути?”

Чудово, що ти хочеш підтримати свого брата. Йому потрібне твоє підбадьорювання. Оскільки твій брат розказав тобі, що в його житті є така трудність, і ти знаєш, що він старається подолати її, то він цим самим вже зробив великий крок для того, щоб повернути твою довіру. Те, що він не тримає це в таємниці і не обманює, а таке часто трапляється з людиною, що має таку проблему, уже є доказом великого прогресу. Це може допомогти тобі більше довіряти йому. Пройде немало часу, поки ти матимеш повну довіру до нього. Однак це не означає, що ти не можеш і далі любити його. Ти можеш молитися про нього, бути для нього гарним прикладом та робити все, щоб допомогти йому.

Намагайся не осуджувати його. Якщо він відчуватиме, що його осуджують, то йому, ймовірно, буде важче боротися з проблемою, а значить і змінитися. У кожного є слабкості; це одна з підстав, чому Спаситель здійснив Спокуту. Довірся Господу і тому, що через покаяння твій брат може змінитися і бути прощеним.

Оскільки тобі відомо, що єпископ допомагає твоєму брату вирішити цю проблему, ти можеш поговорити зі своїм єпископом про цю ситуацію. Він і твої батьки допоможуть тобі знати, що робити. Ви, працюючи всією сім'єю, можете допомогти твоєму брату. Ви можете сім'єю поститися, щоб допомогти йому (див. Матвій 17:21), і це захищатиме його від спокуси.

Примітка: Багато молодих жінок також борються зі своєю залежністю від порнографії. Ця сама порада може стосуватися і сестер.

Прощай

Сила Спокути, якщо ти застосовуєш її, допомагатиме твоєму брату мати силу покаятися. Спокута дає зцілення тим, хто постраждав, а також тим, хто зробив згубний вибір. Завжди прощай і старайся любити, а не гніватись.

Сет Б., 18 років, шт. Міссурі, США

Жалій, але не відштовхуй його

Порнографія—це складна проблема, і дуже боляче дізнаватися, що дорога тобі людина причетна до неї. Намагайся простити брата, і неважливо, скільки на це піде часу. Також пам'ятай, що треба відокремлювати прощення і довіру. Своєю поведінкою твій брат може знову заслужити твою довіру. Жалій його, але не відштовхуй. Йому потрібно відчувати, що він не сам, але йому потрібно й нести відповідальність за свої вчинки. Якщо ти будеш любити його, незважаючи на цю його залежність, у нього з'явиться надія і сила, щоб позбутися цієї проблеми.

Бетані А., 18 років, шт. Аризона, США

Підбадьорюй його

Я знаю, як важко, коли ти дуже довіряєш комусь, а ця людина потім виявляється негідною довіри. Перше, що треба було б зробити, так це помолитися і попросити Небесного Батька, щоб Він дав тобі сили поговорити зі своїм братом. Ти можеш говорити з ним щотижня про те, як йдуть у нього справи, і знаходити уривки з Писань під час особистого вивчення Писань, які б заохочували його приймати допомогу. Важливо підтримувати його, хоч він і втратив твою довіру. Дай йому знати, що Господь любить його і простить йому. Нагадай йому гімн 103 “Бог Сина нам Свого послав”. Нехай він знає, що Ісус Христос спокутав наші гріхи і якщо ми каємося, то

можемо кожного дня ставати трішечки кращими.

Ноолі Б., 16 років, шт. Міннесота, США

Підтримуй його

Виявляй йому свою любов, яким би не був його вибір. Підтримуй його на кожному кроці і давай йому зрозуміти, як радісно тобі, що він потроху справляється з цією своєю проблемою. Довіра не повернеться відразу, але він же старається знову її завоювати. Він на вірному шляху, і оскільки він може стати кращим, ти можеш вчитися знову довіряти йому.

Керстін М., 17 років, шт. Північна Кароліна, США

Молись, щоб мати провід

Ставай на коліна і проси, щоб Небесний Батько направляв тебе, розмовляй зі своїм братом і молися з ним. Якщо ми упокорюємо себе перед Небесним Батьком, Він “не допустить, щоб ви випробувалися більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести могли ви її” (1 Коринтянам 10:13). Він допомагатиме твоєму брату протидіяти спокусі і завжди робити правильний вибір.

Алехандра Б., 22 роки, шт. Каліфорнія, США

Не втрачай надії

Не втрачай надії стосовно свого брата, бо саме в цей час йому найбільше потрібна сім'я. Подолати схильність до порнографії для нього буде досить важко, якщо він буде мучитися, що втратив довіру сім'ї. У мене була та сама проблема, я старався покаятися, щоб стати гідним, ходити в храм і бути запечатаним зі своєю сім'єю. Я завжди боявся, що

мої батьки скажуть мені або як вони будуть ставитися до мене. Я був здивований тим, яку велику підтримку вони мені надавали і як вони старалися запропонувати рішення, щоб допомогти мені ставати кращим. Якщо твій брат отримує поради від єпископа і чесно старається, то він на шляху до покращення.

Молодий чоловік з Аляски, США

Довіряй Господу

Спокута—не лише для наших гріхів, але й для наших тяжких випробувань і боротьби. Ісусу Христу достеменно відомо, що ми відчува-

ємо,—Він відчув це раніше. Звертайся до Нього, і ти знайдеш Його руку, що простягнута, аби підняти тебе. Молися про Його допомогу і зцілюючу силу Спокути. Розкажи Небесному Батьку про всі турботи, переживання і сподівання стосовно цієї ситуації. Найважливіше—не треба просто чекати, що станеться чудо,—роби щось. Вивчай Писання, набувай мудрості, яка допомагатиме тобі, і тримайся віри в те, що все піде на краще.

Меган А., 19 років, шт. Аризона, США

ШЛЯХ, ЩОБ ВИПРАВИТИСЯ

“Наш Небесний Батько знав ще до того, як ми прийшли у це земне життя, що сили

зла спокушатимуть нас відхилитись від нашого курсу, “бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави” (Римлянам 3:23). Саме тому Він підготував нам спосіб для здійснення коректив. Завдяки милостивому процесу щирого покаяння і Спокуті Ісуса Христа, наші гріхи можуть бути прощені і ми “не згин[емо], але ма[тимемо] життя вічне” (Іван 3:16)”.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, “Лише декілька градусів”, Ліягона, трав. 2008, с. 60.

НАСТУПНЕ ЗАПИТАННЯ

“Про що мені слід думати під час причастя?”

Надсилайте свої відповіді не пізніше 15 липня на адресу: liahona.lds.org, електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org, або поштою на адресу:

Liahona, Questions & Answers 7/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого і ясного подання інформації.

До свого листа чи електронного послання необхідно додати наступну інформацію й дозвіл: (1) повне ім'я, (2) дату народження, (3) назву приходу або філії, (4) назву колу або округу, (5) ваш письмовий дозвіл і, якщо вам менше 18 років, письмовий дозвіл батьків (можна в електронному вигляді) на публікацію вашої відповіді та фотографії.

**Старійшина
Стівен Е. Сноу**
Історик Церкви
і сімдесятник

Вражаюча історія Церкви несе позитивний заряд і сприяє вірі. У своїй повноті вона є дуже надихаючою.

Мені подобається читати історичні розповіді про перших членів Церкви, які залишили свої домівки і, багато чим жертвуючи, збиралися разом зі святими. Я вважаю їхні історії неспростовними і набираюся більше сили, дізнаючись, через що вони пройшли, щоб жити і виявляти свою віру, йдучи за пророками і виконуючи важкі справи. Коли ви читаєте, що їм довелося пережити, *ваша* доля вже не здається вам такою важкою.

Я люблю історію Церкви. Тепер я читаю її більше, ніж будь-коли раніше, і розумію, що вона захоплює і сприяє вірі. Наприклад, абсолютно вражає, чого досягали місіонери в ранній період історії Церкви, не маючи нічого, крім

палкої віри і свідчення, які давали їм здійснювати дивовижні справи. Ті приклади допомагають мені зрозуміти, що я можу виконувати важкі завдання, якщо продовжую зміцнювати свою віру і свідчення. Час від часу моє свідчення зміцнюється, коли я бачу, що відбувалося з цією великою роботою, коли вона просувалася вперед.

Погляд у минуле з теперішнього

Історія—це чудовий спосіб отримати натхнення, щоб підготуватися духовно. У нашій історії ми можемо побачити тих, хто підготував себе духовно і подолав усе, і тих, хто відпав, бо не був підготовлений духовно до того, що настало. Ми можемо дізнатися, що відданість

БАЛАНС ПРИ ВИВЧЕННІ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ

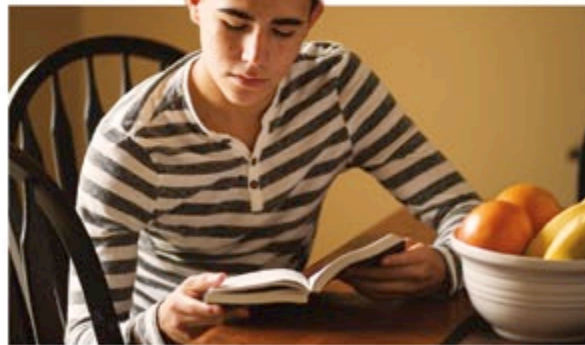

евангелії, молитва та свідчення можуть допомогти нам зробити великі справи і що необхідно розвивати свою духовність, інакше нам доведеться заплатити за це.

Люди в нашій історії були такими ж звичайними, як і ми, але багато хто з них зробив надзвичайні справи. І хоч усі вони прагнули досконалості, досконаліми вони не були. Ті перші члени Церкви мали свої труднощі і боролися з ними так, як і ми сьогодні. Але я знаходжу силу, знаючи, що їхні труднощі, їхні прагнення досконалості були тривалими.

Звичайно ж, за останні одне чи два покоління світ змінився. Достатньо лише дотику наших пальців, і в Інтернеті для нас відкриті всі

Як і у всьому, у дослідженні історії Церкви ви маєте дотримуватися балансу.

ЯК ВІДПОВІДАТИ НА ЗАПИТАННЯ

Як я відповідаю на запитання своїх друзів, які кажуть, що в деякі епізоди з нашої історії, наприклад, в ангелів чи заховані золоті пластини, важко повірити?

Якщо наша історія не вкладається в те, що люди вважають можливим, то, звичайно, вони будуть скептично налаштованими. Нам слід просто зазначити, що події в нашій історії відповідають іншим дивовижним подіям у Божих стосунках з людиною упродовж усієї історії, і ми можемо свідчити їм і просити, щоб вони дізналися про це самі. Потім нам слід попросити їх замислитися над цим і помолитися Небесному Батьку "з щирим серцем, із справжнім наміром, маючи віру в Христа" (Мороній 10:4).

Якщо вони готові провести цей "дослід" та "скористатися принаймні частинкою віри" (Алма 32:27) і спитають Бога, Святий Дух відкриє їм правду.

види інформації: хорошої, поганої, достовірної, недостовірної, у т.ч. й інформація про історію Церкви. Ви можете прочитати багато чого цікавого про нашу історію, однак важливо читати про неї і розуміти її в контексті. Деяку інформацію онлайн важко зрозуміти, оскільки вона позбавлена контексту і в дійсності ви не бачите всієї картини.

Інформація, яка спрямована проти Церкви, загалом є дуже суб'єктивною і упередженою. Нам слід шукати ресурси, які більш об'єктивно розповідають про нашу вірування й історію. Деякі веб-сайти—дуже низького гатунку, і на них може розміщуватися інформація заради сенсації. Шукайте ресурси, на яких подається інформація від визнаних і поважних істориків, незалежно

від того, належать вони до Церкви чи ні.

Деяких молодих людей збиває з пантелику і шокує антимормонський матеріал в Інтернеті, бо вони не захищені від нього. Можливо, вони недостатньо приділяли часу духовній стороні підготовки, щоб підготуватись і зміцнитись до всього, що може статися. Коли в житті несподівано стається щось неприємне, важливо, щоб вони робили те основне, про що ми завжди говоримо: продовжували вивчати Писання і вдумливо молилися Небесному Батьку. І це підготує людей до всіх нападів, у т.ч. й до антимормонських статей, на які вони натрапляють в Інтернеті.

Потреба у збалансованості

Як і у всьому, ви маєте братися за вивчення Церкви збалансовано. Істинна Церква завжди буде у меншості, і, як схоже, ми завжди під прицілом. На нас завжди

Якщо ви вирішили віддати багато свого часу вивченню лише дискусійних сторінок нашої історії, то побачите лише кілька фрагментів килима, а не весь візерунок на ньому.

будуть чекати нелегкі випробування, і ми мали б знати, як з цим справлятися. Найкращий шлях для цього—бути впевненими у своїй особистій гідності і міцності свого свідчення. Якщо ви проводите час на веб-сайтах, що критикують Церкву та її історію, але не витрачаєте час на вивчення Писань, у вас виникатиме дисбаланс і негативна інформація може надто сильно впливати на вас. Цього не станеться, якщо у вас буде належна рівновага.

У підлітковому віці я не зовсім розумів, як важливо розвивати духовність. Я був більше зацікавлений, щоб добре грати в американський футбол, ніж добре вивчати Книгу Мормона. І так було доти, доки я не опинився на місії, де, як і в багатьох молодих чоловіків, в мені відбулася зміна і до мене прийшло розуміння, що таке щастя. Це—радість, мир, що приходять від служіння Господу, від навчання й молитви, від любові до інших і допомоги їм. Я розумію, що якщо я ігнорую ці аспекти мого життя, справи йдуть не так добре, як мали б іти. Якщо ж я роблю це, все, як здається, набуває більшої рівноваги.

Коли я тримаюсь у своєму житті балансу, то можу дивитися на історію об'єктивно і розуміти, що хоч більшість з наших предків заслуговують, щоб ними захоплювалися, усе ж вони були людьми і робили помилки. Є прикрі або незрозумілі епізоди в нашій історії, в яких ми прагнемо краще розібратися, однак на деякі з цих запитань неможливо отримати відповідь по цей бік завіси. І в цьому немає нічого страшного.

Якби хтось із моїх друзів підійшов до мене з чесним запитанням стосовно якогось дискусійного питання з історії Церкви, я стався б якнайкраще відповісти на нього. І якби я побачив, що він провів багато часу, досліджуючи це питання, я б запитав його: “А ти читаєш Книгу Мормона? Ти молишся? Ти дотримуєшся балансу у своєму житті, щоб захиститися від штормів життя?”

Вражаюча історія Церкви є безсумнівною і сприяє вірі. Якщо ви вирішили віддати багато свого часу вивченню лише дискусійних сторінок нашої історії, то побачите лише кілька фрагментів килима, а не весь візерунок на ньому. А вам потрібно розуміти всю картину нашої історії. У своїй повноті вона дуже надихаюча.

Наприклад, Джозеф Сміт був дивовижною людиною. Чи був він досконалим? Ні. Усі ми— смертні люди. Але якщо прочитати Книгу Мормона й одкровення в Ученні і Завітах, а також побачити, що він зробив для відновлення Церкви за короткий час, то ми отримуємо дивовижне свідчення. Усі пророки переживали тяжкі часи й мали труднощі, і тому нас не повинно дивувати, що Джозеф Сміт потрапляв у несприятливі обставини і образив кількох людей. Але він справді був Божим пророком.

Зараз—найкращий час

Я не можу уявити собі кращий час, щоб бути членом Церкви. Коли ми з дружиною брали шлюб, по всій Церкві було 13 храмів, і ми поставили собі за мету відвідати

кожний з них. Зараз побудовано майже 140 храмів, і ми ніколи не зможемо побувати в них усіх. Усі ці плоди Відновлення—пророки і апостоли, храми, священство, Книга Мормона, одкровення—є великими благословеннями в нашому житті. І все це стало можливим завдяки Спасителю, Його євангелії, плану нашого Батька.

Можливо, у багатьох аспектах я—проста людина, але я достатньо розумний, щоб знати: Небесний Батько любить мене. Він любить нас усіх. Ми справді є Його синами і дочками. Він справді хоче, щоб ми повернулися до Нього. Він не контролює кожний наш крок. Це—наша частина роботи у процесі зростання. Він хоче, щоб ми навчалися, застосовували свободу вибору і справлялися з труднощами. Але, дійсно, я можу бачити Його руку в моєму житті і в житті моєї сім'ї. І я вдячний, що набуваю цього земного досвіду, бо люблю життя. У житті є дуже багато неправильного, але є й дуже багато хорошого, і я вдячний, що ми як духовні істоти мали шанс прийти на землю й отримати тіло і навчатися тому, що допомагатиме нам у вічностях.

Історія благословляє наше життя, оскільки дає можливість подивитися назад. Іноді важко озирнутися на щось у власному житті, але завдяки історії ми можемо подивитися назад—на життя інших людей і дізнатися про те, що благословило їх. І ми можемо допомогти собі уникнути помилок, роблячи те, що благословило наших предків. ■

Старійшина
Д. Тодд
Крістофферсон

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

СИЛЬНЕ

*Свідчення може
прийти до будь-якої
звичайної людини, де
б вона не була, бо
Небесний Батько
і Святий Дух
добре знають
кожного з нас.*

Пошук відповіді у Священному гаю

В юності одного літнього вечора я мав можливість побувати у Пальмірі, шт. Нью-Йорк. Я був один у Священному гаю. Я став на коліна, щоб помолитися й попросити Небесного Батька дати мені якийсь прояв або ознаку стосовно того, що, як я насправді вже знав, сталося в цьому священному місці. Я молився зі всією щирістю, довго, з благоговінням. Але не отримав ніякої відповіді або підказки від Святого Духа. Нічого не відбулося. Тоді я встав і пішов собі, розчарованно думаючи: “Що я зробив не так? Чому? Що ще було потрібно?” Мені здавалось, що саме це місце, а не якесь інше, могло бути найкращим для отримання відповіді на таку молитву.

З того досвіду я дізнався, що ми не можемо чогось вимагати від Бога. Ми не можемо казати: “Ти повинен відповісти мені ось так, прямо

зараз”. Це Його справа вирішувати, як, коли і що Він повідомить нам. Наша ж відповідальність—завжди перебувати у належному стані, щоб отримати вказівки або підказки, одкровення, натхнення від Духа. Але як і коли—приймає рішення Він.

Отримання відповіді вдома

Те, чого я прагнув тоді,—і що тоді не прийшло,—прийшло до мене через п’ять чи шість тижнів. Я був вдома і читав Книгу Мормона. І хоч я й не просив про це, до мене прийшло сильне враження, почуття і відбулося спілкування зі Святим Духом, і це зміцнило мою віру й свідчення.

На мене це справило таке сильне враження, що я заплакав. Також це було настільки чисте спілкування, що слова не були потрібні. Духу не потрібні слова; Він спілкується духом до духа безпомилковою

ВІДЧУТТЯ

ДУХА

мовою, бо в ній немає слів. Це— передання чистого знання й розуму від Духа, і я дізнався, що це найкращий спосіб набути знання. І це відчувається сильніше і триває довше за враження, що приходить завдяки дотику чи погляду; ми можемо сумніватися в точності фізичних відчуттів, але ми не можемо сумніватися, коли Дух Святий говорить до нас. Це—найбільш надійне свідчення. Саме тому непростимим гріхом є зречення Святого Духа або свідчення Святого Духа.

Відчувати Божу любов і розуміння

Я справді дуже радий, що Господь не дав мені відповіді у Священному гаю, бо я міг би подумати, що людина повинна прибути до Пальміри, щоб їй вдалося здобути свідчення про пророка Джозефа Сміта. Тепер я знаю: воно може прийти у будь-якому місці.

Вам немає необхідності їхати в Єрусалим, щоб отримати свідчення про Господа Ісуса Христа. Це свідчення може прийти до будь-якої простої людини, де б вона не була, бо Небесний Батько і Святий Дух дуже добре знають кожного з нас. Вони знають, де ми є і як нас знайти. Їм не потрібні візи. Дійсно, вони знають увесь світ! Вони вже знають.

Вам, молоді, я обіцяю: якщо ви й далі будете вірними і спитаєте, Господь готовий дати вам таку ж відповідь, таке ж свідчення, таке ж підтвердження, які Він дав мені, бо я знаю, що Він любить всіх вас, як Він любить мене чи Президента Монсона чи ще когось зі Своїх дітей.

Божа любов поширюється на кожного, і вона безмежна. Він знає, як спілкуватися з кожною людиною.

Він знає, де ви є і як достукатися до вашого серця і торкнутися вашого духа через Святого Духа. Не припиняйте молитися. Не припиняйте питати. Не припиняйте виконувати заповіді. Прийде час, якщо він вже не прийшов, коли ви отримаєте це сильне свідчення. І приходитиме неодноразово. Кажучи точніше, через Господню милість це свідчення приходитиме час від часу впродовж усього вашого життя.

Свідчення продовжує приходити

Так було зі мною. Служачи на місії у провінції Тукуман, Аргентина, я навчав одну сім'ю і свідчив їм про Перше видіння пророка Джозефа Сміта. Ця сім'я не повірила цьому. Однак, на момент, коли я свідчив, я отримав ще одне підтвердження своєму свідченню. Святий Дух сказав: "Слова твого свідчення

правильні". Він свідчив мені про моє свідчення.

Упродовж життя ви будете неодноразово отримувати підтвердження того, що Бог є, що Він наш Небесний Батько, що Він живий, що Він покликав пророка Джозефа Сміта служити пророком Відновлення, що Його Син живий, що Його милості достатньо, щоб спасти нас, очистити нас і простити нас усіх. Це свідчення приходить час від часу до вас впродовж всього нашого життя.

Я знаю про це. Я—їхній особливий свідок. Я знаю, що наш Господь живий, що Він у буквальному розумінні є воскреслою особою, що Він направляє нас і є главою цієї Церкви, яка носить Його ім'я, що вона—Його Церква, і що ми—Його вівці. ■

З виступу, зверненого до молоді в Сальті, Аргентина, у листопаді 2011 року.

О ЯКИЙ ВЕЛИЧНИЙ ПЛАН НАШОГО БОГА!

У час, коли у моєму серці було стільки болю й самотності, моє знання про євангелію дало мені впевненість, щоб рухатися вперед.

Амарсанаа Е.

Я виріс у місцевості, де про Церкву знали мало,—у містечку Беркх, що на півночі Монголії. Я—середній з трьох синів, і ми, зростаючи, завжди були разом. Коли мій старший брат поїхав у велике місто на навчання, я за ним дуже сумував. Через два роки він приїхав додому на літні канікули. Того літа наша сім'я вирушила на полювання на три місяці у невисокі гори. Це були одні з найкращих канікул у моєму житті.

Мій брат почав розповідати мені

про Церкву, до якої він приєднався і яка називалася Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів. На той час мені не подобалися християнські церкви, тому я не дуже звернув увагу на те, що він розповідав мені.

Одного осіннього дня, коли ми повернулися з полювання додому, то побачили, що у нас гості з міста. Вони були з Церкви, про яку розповідав мій брат. Того ж вечора він разом з ними повернувся до міста. Пізніше ми довідалися, чому він

поїхав: він отримав покликання на місію. А нам він навіть не сказав, що відіслав свою заяву! Невдовзі після цього мій старший брат вирушив на свою місію у Сполучені Штати Америки.

Навернені до євангелії

Наступного року, закінчивши середню школу, я поїхав у місто навчатися в університеті. Сім'я, в якій я жив, належала до Церкви. У неділю вони запрошували мене йти з ними до церкви. Оскільки я чув уже про

НАВІТЬ НАЙВАЖЧІ ЧАСИ МОЖУТЬ БУТИ БЛАГОСЛОВЕННЯМ

“Якщо у нас є віра в Ісуса Христа, то найважчі і найлегші часи в житті можуть стати благословенням. За будь-яких умов ми можемо вибирати істину під проводом Духа. У нас є євангелія Ісуса Христа, щоб формувати і направляти своє життя, якщо ми це вибираємо. І завдяки пророкам, які відкривають нам наше місце в плані спасіння, ми можемо жити з повною надією і почуттям миру”.

Президент Генрі Б. Айрінг,
перший радник у Першому
Президентстві, “Гори, щоб на
них піднятися”, Ліягона, трав.
2012, с. 26.

Церкву дуже багато, то вирішив-таки раз сходити.

Завершилось тим, що я відвідував її багато разів. І кожного разу, перебуваючи там, я відчував мир. Люди були приємні, завжди віталися зі мною, потискуючи руку. Церква була не такою, як я думав. Невдовзі місіонери почали проводити зі мною бесіди. Я зустрічався з місіонерами майже два роки.

Я знав, що хочу охреститися, але моє хрищення відкладалося, бо я не дотримувався Слова мудрості. Мені було важко, однак урешті-решт я таки був готовий до хрищення. Я був щасливий тим, що охрестив мене мій старший брат, який повернувся з місії лише кілька місяців тому. Згадуючи тепер той момент, я іноді плачу. Це був найщасливіший момент мого життя.

Після мого приєднання до Церкви мій брат розповідав про місіонерську роботу майже щодня. Він завжди заохочував мене, щоб я поїхав на місію. З його допомогою я підготував свою заяву для

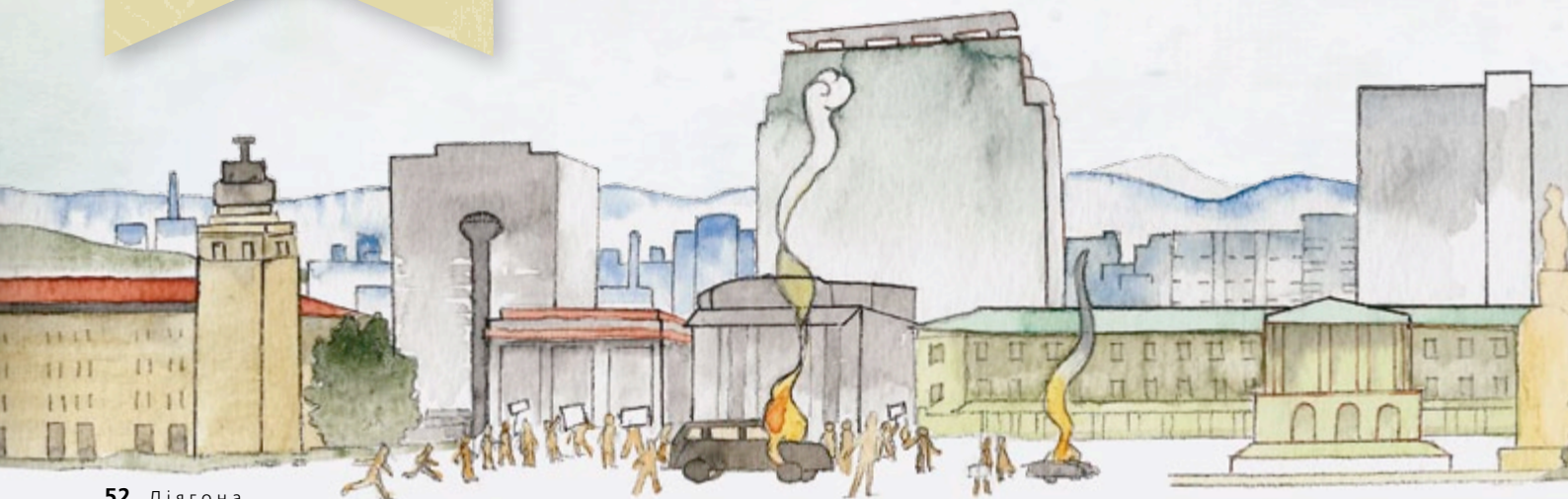
служіння на місії. Мені ніколи не забути, якими щасливими ми тоді були з братом.

Відчуття страху

Одного вечора мій брат подзвонив мені і попросив зустрітися з ним після роботи. Він хотів поговорити зі мною з приводу дечого, що стосувалося місії. Ми домовились про час зустрічі у центральному парку.

Приблизно в цей час у Монголії відбувалися парламентські вибори. Коли ми зустрілися в центральному парку, громадяни проводили демонстрацію, висловлюючи свою позицію стосовно виборів. Там була поліція, демонстрація набула розмаху і стала загрозливою, переростаючи в масові заворушення. Велика будівля і кілька автівок горіли, люди кричали. Було страшно.

Ми з братом зустрілися далеко від місця проведення демонстрації, але він був стурбований. Він дав мені гроші на таксі і сказав, щоб я їхав прямо додому. Він сказав, що ми побачимося наступного дня. Він планував повернутися до себе

додому, а це було близько від його роботи. Приїхало таксі, ми швидко попрощалися, і я поїхав.

Швидко з'ясувалося, що через заворушення власті перекрили всі дороги. Оскільки доїхати додому мені не вдалося, а жив я тоді у передмісті, то довелося провести ніч на роботі. Скрізь тоді були озброєні люди і військова техніка. Сутички посилювалися, і тієї ночі було оголошено про введення надзвичайного стану. Він тривав чотири дні.

Коли надзвичайний стан було відмінено, брат моєї старшої сестри приїхав по мене. Ми доїхали до їхнього дому і побачили, що там вже були всі наші родичі. Усі вони плакали. Я дізнався, що мій старший брат був застрелений, коли повертався додому.

Мені здалось, що моє серце розірветься. Мій брат загинув у свої 24 роки через ту демонстрацію. Дні, що настали після його смерті, були найжахливішими у моєму житті.

І ось у цей важкий час я отримав своє покликання на місію. І під час

навернення, і хрищення, і підготовки паперів для місії я був з моїм братом, і ось тепер, коли я отримав покликання на місію, я залишився сам. На мій подив, я був покликаний служити у себе на батьківщині.

Оскільки я був один, то став на коліна прямо там, де був, і у молитві подякував Небесному Батьку. І я молився за свого брата. Я плакав і плакав, коли молився. У цей час, коли у моєму серці було стільки болю й самотності, я відчув, як Дух ще сильніше свідчить мені про план спасіння і моя віра була зміцнена.

Свідчення про Його план

І хоч мого брата не було поруч, коли я відкривав своє покликання на місію, я завжди буду вдячний

йому. Також я дуже вдячний за те, що Бог дав мені план спасіння через Спокуту Ісуса Христа. Це—найвражаючий план. Якщо ми дотримуємося цього плану, то будемо відчувати мир у своєму житті.

У Писаннях нам сказано: “О який величний план нашого Бога! Бо ... рай Бога повинен віддати духи праведних, а могила—віддати тіло праведних; а дух і тіло відновлюються знову, і всі люди стають нетлінними, і безсмертними, і вони є живими душами” (2 Нефій 9:13).

Я знаю, що мій брат живий у духовному світі. Це знання дає мені впевненість, яка потрібна мені, щоб добре служити на місії. Я знаю, він буде зі мною у важкі часи—так само, як буде зі мною і Господь. ■

Зліва направо: Амарсанаа і його брати, Дорджурен і Амарсайкхан

П'ять способів виконати пораду провідників священства

Господь говорив до Своїх послідовників і навчав людей у Його дні. Сьогодні Він продовжує робити те саме.

Хоч Спаситель і не присутній серед нас фізично, Він покликає членів Своєї Церкви вести й направляти нас, і Він просить, щоб ми дотримувалися їхньої поради, яку вони отримують через Святого Духа.

Хто отримує одкровення, які стосуються мене?

Одкровення може прийти особисто до вас через Духа, а також воно може прийти через провідників священства, які були рукопокладені, щоб служити в конкретних покликаннях, аби вони могли скеровувати тих, про кого їм доручено дбати.

Пророк отримує одкровення для всієї Церкви; ваше територіальне президентство—для вашої території; ваш президент колу—для вашого колу; ваш єпископ—для вашого приходу. Одкровення приходять до цих людей в їхніх покликаннях, але всі вони приходять з одного джерела—від Небесного Батька.

Що означає підтримувати наших провідників?

Підняття нашої правої руки під прямим кутом, коли ми підтримуємо людей,—це фізичний вияв того, що ми обіцяємо шанувати, поважати

і підтримувати їх, коли вони прагнуть звеличувати своє покликання. Виконання поради наших провідників—це один із способів, якими ми можемо їх підтримувати. Провідники мають мудрість і бачать перспективу, і їхні поради—це спосіб допомогти нам жити за євангелією. Якщо ми прислухаємося до їхньої поради, то будемо зростати у вірі і зміцнювати своє свідчення.

Ось п'ять способів, як ви можете дослухатися до поради своїх провідників священства:

1. *Відвідайте генеральні конференції, а також конференції колу і приходу.* Ви можете принести з собою папір і ручку, щоб робити нотатки. Слухаючи своїх провідників священства, записуйте враження, що до вас приходять, те, що вам слід зробити, або зміни, які вам необхідно зробити в житті. Не забувайте робити нотатки, коли вони звертаються до вас на інших церковних зборах, а також під час співбесід.
2. *Моліться, щоб отримати свідчення про пораду, яку вони дають.* Святий дух може свідчити вам, що ця порада дана за волею Небесного Батька.
3. *Складіть конкретний план, за яким ви будете виконувати*

ВИ МОЖЕТЕ ПІДТРИМУВАТИ МІСЦЕВИХ ПРОВІДНИКІВ:

- Приймаючи покликання служити.
- Допомагаючи, коли просять.
- Готуючи уроки заздалегідь.
- Молячись за ваших провідників.
- Беручи участь на уроках.

цю пораду у своєму житті. Наприклад, пророки дали пораду членам Церкви здобувати освіту. Якими є ваші плани? Чи будете ви навчатися в коледжі або профучилищі? Що ви будете вивчати? Коли вирушите на навчання? Що ви будете робити тепер, щоб підготуватися й поступити на навчання, яке обрали?

4. *Будьте завжди інформованими.* Дізнавайтесь з церковних матеріалів, що радять в даний час церковні провідники. Брошура *Заради зміцнення молоді*—чудовий

для цього матеріал. У *Ліягоні* друкуються слова пророків і апостолів. Якщо у вашому приході чи філії є інформаційний бюлетень, читайте там всі послання ваших місцевих провідників священства. А найважливіше—переглядайте, що сказали провідники на останніх генеральних конференціях.

5. *Почніть вже зараз.* Іноді у нас може бути спокуса відкласти на потім пораду наших провідників. Склавши конкретні плани для втілення поради, дійте не гаючись. ■

Я ПРИЙНЯЛА НЕЛЕГКЕ ЗАВДАННЯ ВІД ЄПІСКОПА

Закінчуючи сьомий клас, я почала відчувати, наче мені чогось не вистачає. Я молилась кожного вечора, брала участь у церковних заходах, та цього не було достатньо. Я подумала, що треба прочитати Книгу Мормона і побачити, чи справді Церква є істинною, але мені було надто страшно ступити за зону свого комфорту, щоб переконатися в цьому.

Єпископат у моєму приході закликав групу нашої молоді регулярно й самостійно читати Писання. Мені хотілося це зробити, та я відчувала, що в мене не вистачатиме на це часу.

А потім у мене з'явилося сильне відчуття, що мені *потрібно* прочитати Книгу Мормона і побачити, чи істинна вона. Я відчула, що ніколи не буду відчувати спокій, якщо цього не зроблю.

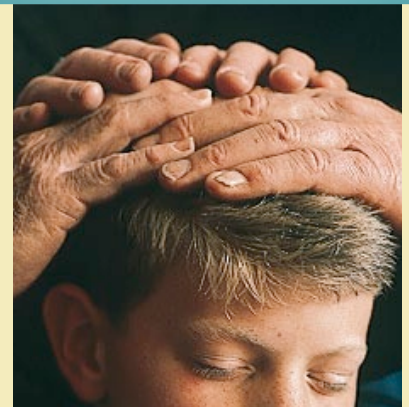
Я почала читати і навіть не дочитавши й першого розділу відчула такий сильний вплив Духа, якого ще ніколи не відчувала. Я відчула таке умиротворення; мені захотілося, щоб воно завжди залишалось зі мною.

Я вдячна за те, що мої провідники були натхненні закликати нас прочитати Книгу Мормона. Вони завжди готові допомогти, коли у мене є якісь духовні проблеми. Я знаю, що євангелія є істинною, бо це знання дуже благословило мене.

Камрін Г., шт. Юта, США

ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО РОЗМОВИ

Упродовж червня ви будете вивчати, що таке священство, на Недільній школі та на уроках Товариства молодих жінок і в кворумах священства. Подумайте, які запитання у вас є стосовно священства, стосовно того, як воно діє у вашому житті і як ви можете підтримувати провідників священства. Розкажіть про свої запитання батькам або провідникам, щоб вони допомогли вам краще зрозуміти вчення про священство на вашому уроці цього місяця. Ви також можете подумати про свій досвід, коли священство благословило ваше життя. Запишіть свої почуття, і ви можете поділитися ними з іншими вдома, у церкві або в соціальних мережах.

Девід Л. Бек

Генеральний президент
Товариства молодих
чоловіків

ВДЯЧНІСТЬ

Кожний з нас буде щасливішим, якщо ми будемо більш вдячними.

Улітку 2011 року я мав привілей зустрітися з Джошем Ларсоном у Філмонт Скаут Ранч, що в Нью-Мехіко, США. Кілька місяців тому Джош допомагав своєму батьку прибирати на складі. Несподівано ланцюг транспортера, вагою 670 кг, розірвався і одним своїм кінцем сильно вдарив Джоша, аж вп'явся в його тіло—від шиї до ніг. Як це не дивно, але батькові Джоша вдалося видалити ланцюг з тіла сина. Він робив Джошу штучне дихання до прибуття швидкої допомоги, яка забрала його в лікарню, проте дихання так і не відновилося.

Джош кілька днів перебував у критичному стані. Лікарі старанно трудилися над Джошем, бо в нього була тріщина черепа, були пошкоджені органи та інші травми. Після численних операцій стан Джоша нарешті стабілізувався. А потім почався довгий, повільний шлях до одужання.

Сьогодні Джош все ще відчуває багато наслідків того нещасного випадку. У нього пошкоджене око, він недочуває на одне вухо, у голові в нього знаходиться металева пластинка. І все ж він вважає, що треба дивитися на своє важке випробування як на благословення. Він знає, що зобов'язаний своїм життям і

одужанням Небесному Батьку й підтримці тих, хто навколо нього. Його серце сповнює вдячність.

Вдячність під час горя

На недавній конференції, організованій для молоді, Джош розповів про молитви й піст його сім'ї, друзів, сусідів і провідників приходу й колу: “Я рахую свої благословення. На молитви прийшла відповідь. Я думаю, благословень було більше, ніж випробувань. Я усіх вас люблю, друзі”.

Джош є прикладом того, як жити за вченням із брошури *Заради зміцнення молоді*: “Живіть із духом

Одужання Джоша було довгим і повільним. Сьогодні він все ще відчуває багато наслідків того нещасного випадку, але вважає, що той нещасний випадок скоріше є благословенням, а не тяжким випробуванням.

ВАЖЛИВІ ДУМКИ ПРО ВДЯЧНІСТЬ

“Господь хоче, аби все, що ви робите й говорите, було в душі вдячності. ...

У своїх молитвах виливайте серце Небесному Батькові в подяці за отримані вами благословення. ...

...Висловлюйте вдячність іншим людям за численні благословення, які вони принесли у ваше життя”.

Заради зміцнення молоді (брошура, 2011), с. 18.

вдячності, й у вашому житті буде більше щастя та задоволення. ... Навіть у найскрутніші часи ви можете знайти багато того, за що бути вдячними”¹.

Вдячність може повернути випробування, навіть такі тяжкі, які випали Джошу, на благословення. Потрібно старатися, щоб виявляти вдячність і мати оптимістичний погляд на життя. Господь дійсно благословляє нас, і Його лагідні милості слід помічати й виявляти за них вдячність. Мороній, пророк з Книги Мормона, нагадує нам про важливість вдячності й закликає нас: “Пам’ятайте, наскільки милостивим був Господь до дітей людських від сотворіння Адама аж до тих пір, коли ви отримаєте їх і обдумаєте це в серцях своїх” (Мороній 10:3).

Допомога Святого Духа

У нашому такому зайнятому житті можна легко прогледіти скерування Небесного Батька у наших щоденних справах і забути про нього. Святий Дух допомагає нам

пам’ятати, що нам є за що дякувати. Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, навчав: “Саме Святий Дух допомагає нам бачити, що Бог зробив для нас”. Він порадив нам “знаходити способи визнавати і пам’ятати Божу доброту”².

Якщо ми дозволяємо Святому Духу нагадувати нам про Божі

Почуття вдячності будуть надихати нас йти за Господом і сповнювати своє життя служінням.

доброту й любов до нас, то будемо сповнюватися почуттям вдячності. Ці почуття будуть спонукати нас дякувати Небесному Батьку. У довіднику *Стійкі у вірі*, сказано: “Дякуйте своєму Небесному Батькові за Його великодушність до вас. Ви можете висловити свою вдячність Богові, визнаючи Його руку в усьому,

дякуючи Йому за все, що Він вам дає, виконуючи Його заповіді і служачи іншим. ... Працюйте над тим, щоб бути вдячними. Ви побачите, що це дасть чудові результати”³.

Якщо ми визнаємо наші благословення, то наше свідчення міцнішатиме. Чим більше ми будемо здатні бачити Господню руку у своєму житті, тим більше ми будемо наближатися до Нього. Один із найкращих шляхів, яким ми можемо виявити свою вдячність Небесному Батьку,—це висловити вдячність Йому та іншим за те, як Він і вони вплинули на наше життя⁴.

Ці почуття вдячності будуть надихати нас йти за Господом і жити життям служіння—життям, яке надихає тих, хто оточує нас, і сприяє позитивним змінам. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Заради зміцнення молоді* (брошура, 2011), с. 18.
2. Генрі Б. Айрінг, “О пам’ятайте ж, пам’ятайте”, *Діагона*, лист. 2007, сс. 67–68.
3. *Стійкі у вірі: Довідник з євангелії* (2004) с. 17.
4. Див. *Заради зміцнення молоді*, с. 18.

ПОДАРУНОК ДЛЯ БАБУСИ

Кімберлі Себін Пламб

Простий лист подяки так багато значив для моєї бабусі.

Коли я була маленькою, моя бабуся часто збирала нас разом з моїми двоюрідними братами і сестрами. Всіх нас було десь 14, і ми завжди раділи, коли бабуся запрошувала нас на вечері, ночівлю, ігрові вечори і свята. Бабусин дім був таким бажаним місцем!

Що б ми не робили у бабусиному домі—це було весело. Але я ніколи не задумувалася про весь той час і роботу, які були вкладені у кожний із заходів. Я просто думала, що це те, чим займаються бабусі, і мені це подобалося!

Назавжди запам'ятавши веселі роки, проведені разом з двоюрідними братами і сестрами в бабусиному домі, наша сім'я переїхала. Пізніше моя бабуся приїхала в наш новий дім, щоб провести з нами один особливий день. Наша сім'я довго і старанно розмірковувала над ідеальним подарунком для неї. Вона має більше речей за всіх, кого я знаю. Що ми могли подарувати бабусі, в якій все є?

Я запитала тата, чи є в нього якісь ідеї, і він сказав мені те ж саме, що казав кожного року: "Чому б тобі не написати їй гарного листа?" Своїх ідей у мене не було, і тому рановранці наступного дня, поки ще ніхто не встав, я сіла за кухонний стіл і, хоча мої ноги стояли на холодній

плитці, написала своїй бабусі особливого листа.

Спочатку я думала, що я можу написати, окрім: "Ти така чудова! Дякую за все!" Коли я дивилася через кухонне вікно на пальми і небо, то подумала про багато всього, що бабуся робила для нас всі ці роки. Я згадала, що ніколи не казала своїй бабусі, як багато значили для мене ті сімейні зустрічі й заходи.

У своєму листі я сказала своїй бабусі, що люблю її і подякувала їй за всі свої особливі спогади. Я сказала їй, наскільки вони все ще важливі для мене, хоча і пройшли роки. Потім я поклала лист у конверт, прив'язала його червоною стрічкою і повернулася у свою теплу, встелену килимом кімнату.

ВИСЛОВ- ЛЮТЕ ЛЮБОВ НА СЛОВАХ І НА ДІЛІ

"З вдячністю в
серці сповнімо

своє життя, наскільки це можливо, тим, що має найбільше значення! Плекаймо любов до близьких людей і проявляймо її до них у слові й ділі!"

Президент Томас С. Монсон, "Радість подорожі", *Ліягона*, лист. 2008, с. 87.

Коли настав час дарувати бабусі подарунки, я повільно дістала свій лист. Я не була впевнена у своєму подарунку для неї.

Вона виглядала здивованою, коли я дала їй конверт. Я стояла неподалік, коли вона обережно відірвала кінчик конверта і дістала лист, написаний на вузькому рожевому аркуші. Під час читання вона почала усміхатися, і їй на очі навернулися сльози. Досі я ніколи не бачила, як моя бабуся плаче. Вона повільно підвела добрі карі очі й обернулася до мене. Вона прошепотіла: "Дякую, дякую! Я не думала, що хтось пам'ятає".

Бабуся, яка так багато зробила для зміцнення родинних стосунків, і не здогадувалася, що я пам'ятала чи була вдячною за той спільно проведений час. Вона витерла очі і сказала: "Дякую, Кімберлі! Це був найкращий подарунок з усіх, які мені могли подарувати".

Я міцно обійняла бабусю, відчуваючи на своїй щоці м'яку шкіру її обличчя і "бабусин" запах, який був сумішшю дитячої присипки і мускусу. Я була така вдячна за татову ідею написати їй листа. Я не знала, що слова подяки і любові будуть більш цінними для моєї бабусі, ніж сувеніри, парфуми і фруктові пироги, які можна купити за гроші. ■

Автор живе в штаті Каліфорнія, США.

Поганий фільм

Коли Евелін побачила назву фільму, її серце закалатало.

Джулія Вудбері

Співробітник редакції церковних журналів
Ґрунтується на справжніх подіях

*“Я читатиму й дивитимуся тільки
те, що приємне Небесному Батькові”*
(Мої євангельські норми).

Діти, у мене для вас сюрприз!”,—сказала пані Тейлор, виходячи вперед класу.

Евелін відірвала очі від своєї контрольної, вона усміхалася. На аркуші вгорі стояла велика “12+”.

“Ви всі так добре написали контрольну, що завтра в якості винагороди ми подивимосся фільм,—сказала пані Тейлор, записуючи на дошці назви трьох фільмів.—У нас є такі варіанти, ми можемо проголосувати”,—сказала вона всім на радість.

Евелін піднялася зі свого стільця, намагаючись побачити написані назви. Перші два фільми

були одними з її улюблених. Вона нахилилася до своєї подруги Кеті: “За який ти будеш голосувати?”

“Звичайно, за третій!—сказала Кеті.—Мої батьки не дозволяють нам дивитися його вдома, тому я його ніколи не бачила”.

Евелін знову поглянула на дошку і прочитала назву третього фільму. Її серце закалатало. Евелін чула про цей фільм і знала, що для неї не буде правильним його дивитися. А якщо за нього проголосує весь клас?

“Хто хоче проголосувати за перший варіант?—запитала пані Тейлор.

Евелін високо підняла руку і озирнулася. Від хвилювання вона прикусила губу. Піднялися тільки ще дві руки.

Пані Тейлор записала на дошці кількість голосів. “Варіант два?”

Серце Евелін упало. Здійнялися тільки три руки.

“І варіант три?”

Вистрілило п'ятнадцять рук. Евелін відкинулася на стілець, їй стало недобре. Як вона могла відмовитися від перегляду цього фільму, якщо всі інші хотіли його подивитися?

Прийшовши додому, Евелін одразу пішла в свою кімнату і навмисне скинула з *гуркотом*

“Щоб допомагати іншим, ми самі потребуємо духовної і моральної мужності, щоби протистояти злу, видимому на кожному розі”

Президент Томас С. Монсон, “Керуйтеся трьома цілями”, *Ліягона*, лист. 2007, с. 119.

змусить Евелін почуватися незручно. В іншій руці вона несла диски з трьома своїми улюбленими фільмами. Евелін віддала записку пані Тейлор і бачила, як вона її прочитала.

“Дякую, що сказала мені про свої почуття”, — сказала пані Тейлор.

“Моя мама сказала, що я могла би посидіти в іншому класі, поки йтиме фільм”, — сказала Евелін. — Але я ще принесла кілька інших фільмів на випадок, якщо всі захочуть подивитися якийсь із них”.

Пані Тейлор усміхнулася і простягла руку до стопки з фільмами. “Фільм насправді не є винагородою, якщо ми всі не можемо подивитися його”, — сказала вона.

Пані Тейлор написала нові назви на дошці. “Діти, я б хотіла ще раз провести голосування щодо сьогоднішнього фільму. У мене для вас є нові варіанти”.

Евелін пішла і сіла за парту, щаслива від того, що їй не доведеться позбавляти себе винагороди для класу. Але найбільшою винагородою було знання того, що Небесний Батько забрав від неї страх і дав їй сміливість зробити те, що правильно. ■

на підлогу важкий рюкзак. Неприємне відчуття не полишало її решту дня. “Краще б мені захворіти, — подумала вона. — Тоді мені не треба буде йти завтра до школи”.

Евелін дістала з рюкзаків свою контрольну, подивилася на неї і зім'яла в руках. “Фільм мав бути винагородою, а не покаранням!” — подумала вона, зі злістю мнучи аркуші і кидаючи його під ліжко. Очі наповнилися сльозами. Вона стала на коліна біля ліжка і розплакалася. Потім вона почала молитися. З неабияким зусиллям вона промовила кілька нескладних речень, просячи Небесного Батька

звільнити її від цієї проблеми, але згодом її молитва змінилася. “Будь ласка, допоможи мені змінити цю ситуацію. Я не хочу дивитися фільм, від якого почуватимуся погано, і я сподіваюся, що мої друзі і вчителька зрозуміють”.

Евелін завершила молитву. Тремтяче, нездорове почуття зникло. Вона вже навіть не відчувала страху.

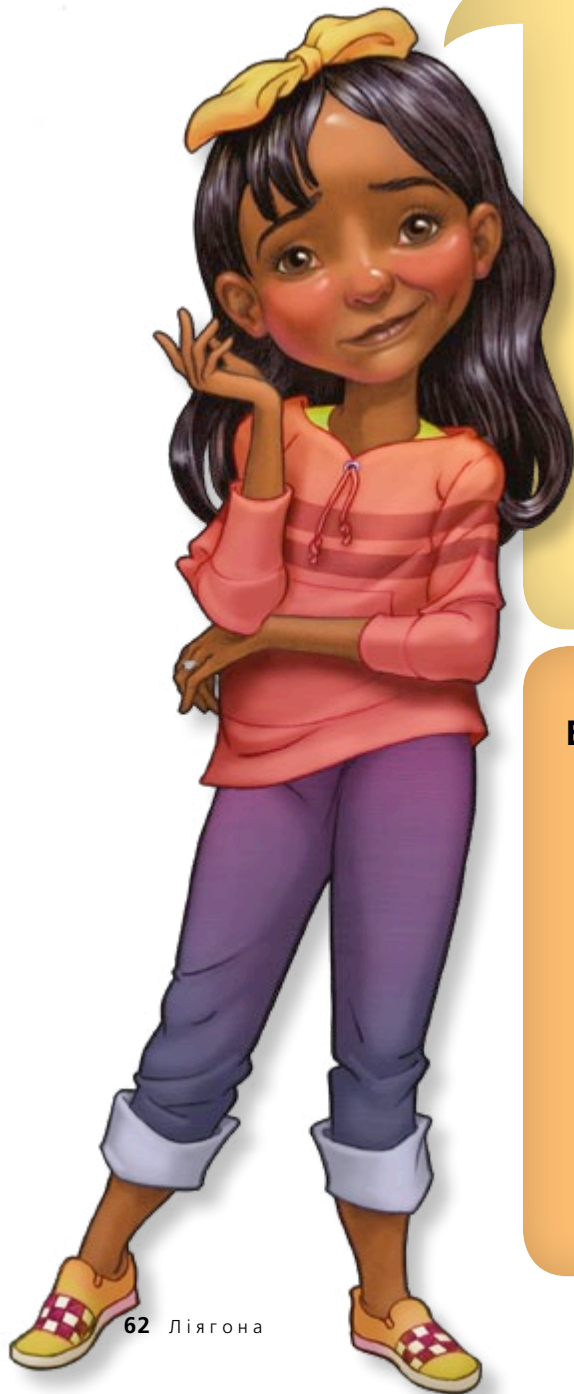
Підстрибуючи, Евелін вибігла зі своєї кімнати, щоб знайти маму. До неї прийшла ідея.

Наступного дня Евелін зайшла до класу. В одній руці вона тримала записку від мами з поясненням, що перегляд того фільму

Старійшина Квентін Л. Кук
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Члени Кворуму Дванадцятьох Апостолів покликані як особливі свідки Ісуса Христа.

Чи любить Небесний Батько членів Церкви більше за інших людей?

**Бог любить усіх
Своїх дітей.**

**Він хоче,
аби всі вони
повернулися
до Нього.**

**Ми також
повинні любити
і поважати
всіх людей.**

**Ми можемо
допомагати
тим, хто ще не
знає, що Бог
їх любить.**

**Тоді вони
можуть
отримати
велику радість!**

Старійшина
Хосе Л. Алонсо
Сімдесятник

Молитва з терпінням

Я виріс у Мексиці разом з моїми братами і сестрами, мамою і бабусею. Кожного дня після виконання уроків і домашніх обов'язків, я грав у футбол. Я любив футбол! Я уявляв, що моя права нога—це одна команда, а ліва—інша команда.

Одного разу під час гри у футбол мені раптом стало важко дихати. Я перепочив кілька хвилин, та все ще не міг нормально дихати. Мені стало так погано, що я потрапив у лікарню.

У лікарняній палаті було багато інших дітей, але я скучав за своєю сім'єю і почувався самотньо. Хоча тоді я ще не був членом Церкви, я вірив у Бога. Кожного дня я молився про зцілення, але замість цього мені ставало все гірше і гірше. Лікарі вважали, що моє життя під загрозою.

Зрештою, вони відправили мене з лікарні додому, але наступний рік я мав провести в ліжку. Я приймав багато таблеток, і мені робили по два уколи щодня. Я все ще молився в розумі і серці. Я сказав Небесному Батькові: якщо я видужаю, то служитиму Йому решту свого життя.

Пізніше одного разу, коли я читав у ліжку, моя книга випадково впала на підлогу. Коли я нахилився, щоб її підняти, я зрозумів, що моє дихання в нормі. Я знову її впустив. І знову я підняв її без жодних проблем!

Я встав з ліжка. Спочатку в моїй голові паморочилося, тому що я довгий час не ходив самостійно. Я подивився в дзеркало і побачив, що я усміхався. Я знав, що отримав відповідь від Небесного Батька.

З того часу кожного дня я намагався робити щось, аби висловити подяку Небесному Батькові. Коли я виріс, то став лікарем, аби

допомагати відповідати на молитви інших дітей. І зараз я намагаюся служити Небесному Батькові завдяки своєму покликанню в Церкві.

Відповіді на молитви не завжди приходять з легкістю, і вони не завжди приходять негайно. Але я знаю, що Небесний Батько відповідає на наші молитви. Він знає наші потреби і Він знає, що є найкращим. ■

Я виконуватиму план Небесного Батька через хрищення і конфірмацію

Ви можете скористатися цим уроком і вправою, щоб більше дізнатися про тему Початкового товариства на цей місяць.

У Книзі Мормона розповідається про групу людей, які зібралися разом у лісі, який називався Мормон. Вони хотіли почути вчення Алми про євангелію Ісуса Христа. Після того, як Алма навчав їх протягом багатьох днів, він запитав, чи бажають вони укласти завіт служити Богові і дотримуватися Його заповідей. Він сказав їм: якщо вони охристяться, Святий Дух завжди буде з ними (див. Мосія 18:7—10).

Коли люди це почули, вони були настільки щасливі, що “заплескали в долоні свої від радості” (Мосія 18:11). Алма христив близько 200 людей у водах Мормона. Ці люди вважали ліс Мормона прекрасним місцем, тому що це місце, де вони дізналися про Спасителя і були охрищені (див. Мосія 18:30).

Як і народ Алми, ми відчуваємо радість, очікуючи на хрищення або згадуючи цю подію. Як і той народ, коли ми охрищуємося, то укладаємо завіт з Богом. Ми обіцяємо дотримуватися Його заповідей і служити Йому. Ми беремо

на себе ім'я Ісуса Христа і стаємо членами Його Церкви. Коли нас конфірмають, ми отримуємо таке ж прекрасне обіцання, яке

отримав народ Алми: Святий Дух зможе бути з нами завжди, якщо ми будемо дотримуватися заповідей Бога. ■

СЛУХАЙ ТИХИЙ СПОКІЙНИЙ ГОЛОС

Попроси когось із батьків або іншого дорослого допомогти тобі вирізати картинки на цій сторінці і скласти їх у торбинку. По черзі вибирайте картинки з цієї торбинки. Знайдіть речення і уривок з Писань, який відповідає кожній картинці, і прочитайте його вголос.

Святий Дух допомагає нам відчутися любов Небесного Батька та інші добрі почуття: радість, лагідність і доброту. Він часто говорить до нашого серця і розуму через тихий, лагідний голос (див. Галатам 5:22–23).

ЗАПРОШЕННЯ ДО РОЗМОВИ

Попроси когось, кого було охрищено і конфірмовано, описати свої почуття в той особливий день. Якщо тебе вже було охрищено, розкажи комусь, що ти відчував під час хрищення і конфірмації.

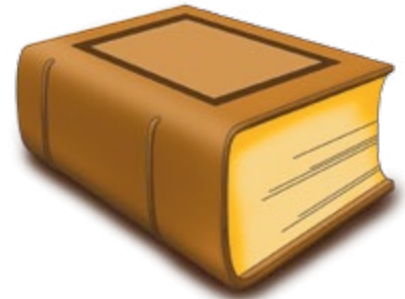
Святий Дух попереджає нас про небезпеку і допомагає зрозуміти, коли нам потрібно бути обережними (див. УЗ 9:9).

Святий Дух є вчителем. Він навчає нас про Ісуса Христа і допомагає згадати все, чого ми вже навчилися від своїх батьків, учителів і з Писань (див. Іван 14:26).

Святий Дух скеровує нас і допомагає чітко бачити, які рішення приймати, аби вони привели нас назад до Небесного Батька (див. 2 Нефій 32:5).

Іноді Святий Дух називають Утішителем. Він, як м'яка ковдра, допомагає нам відчутися безпеку і мир (див. Іван 14:16, 27).

ПІСНЯ ТА УРИВОК З ПИСАНЬ

- Мосія 18:8–11
- "Я хочу бути чистим"
(Збірник дитячих пісень, с. 53)

An illustration of a young boy with brown hair, wearing a red t-shirt and blue shorts, floating upside down underwater. He has a surprised expression, with wide eyes and an open mouth. Bubbles are rising around him. The background is a bright blue sky with soft white clouds.

Благословення на хрищення

*Занурення під воду
завжди змушувало
Тревора хвилюватися.
Як він міг охриститися?*

Кейсі Ейр

Тревор сів на диван і підпер руками підборіддя. Його брати гралися з дідусем. Йому також хотілося веселитися, але його не полишало хвилювання перед хрищенням.

Мама сіла поруч із ним і покуйовдила його волосся. “Що трапилося?—запитала вона. —Хіба тобі не охота погратися?”

Тревор похитав головою, насупивши брови.

Мама поглянула на нього, а тоді поклала руку йому на плече. “Ти все ще боїшся занурення у воду?”

Тревор кивнув.

Думка про занурення завжди лякала Тревора. Коли йому було три роки, він упав у басейн. Він ніколи не міг забути, як йому було

страшно, коли він все глибше і глибше опускався у воду, доки хтось не витяг його. Відтоді він завжди відчував тривогу поблизу води.

“Чому нічого не допомагає? — запитував Тревор. — Ми молилися і навіть побували біля купелі. Ніякого результату!” Зіскочивши з дивана, Тревор побіг у свою кімнату.

Грюкнувши дверима спальні, Тревор упав на своє ліжко. Невдовзі він почув легкий стук у двері.

Тревор глянув, як тато сів біля нього. “Мама сказала мені, що ти досі хвилюєшся з приводу хрищення”, — сказав тато.

Тревор кивнув. Я продовжую молитися, але відчуття страху не зникає.

Тато подумав хвилину. “Іноді, коли ми про щось молимося, це не стається відразу. Можливо, ти відчуваєш страх зараз, але завтра все покращиться”.

Тревор похитав головою, але потім згадав, коли минулого року він хвилювався перед початком навчання в школі. Тато дав йому благословення. Можливо, благословення допоможе йому й охриститися. Він подивився на тата. “Як думаєш, ти і дідусь могли б дати мені благословення?”

Тато кивнув. “Думаю, це чудова ідея!”

Незабаром Тревор сидів у вітальні в кріслі. Тато і дідусь поклали свої руки йому на голову. Тато благословив його, сказавши: якщо він матиме віру, Небесний Батько зможе допомогти йому відчути заспокоєння і мир.

Наступного дня, коли Тревор у білому одязі сидів на своєму хрищенні, він усе ще хвилювався. Він був радий, що отримав благословення, але що буде, якщо він не припинить боятися? Як він зможе охриститися?

Після виступу про хрищення, тато нахилився до нього. “Час іти до купелі”, — сказав він. Тревор кивнув і пішов за татом до купелі. Тато зайшов першим.

Черга була за Тревором. Він вагався, але потім згадав своє благословення. “Небесний Батьку, будь ласка, допоможи мені мати віру”, — молився він подумки в собі.

Повільно Тревор ступив однією ногою у воду. Вона була

приємною і теплою. Тревор зробив наступний крок.

З кожним кроком він міг відчувати, як зникають його хвилювання і страх. Тато взяв його за руку і усміхнувся. “Готовий?”

Тревор відчув заспокоєння і мир. Саме це почуття Небесний Батько пообіцяв дати йому. Він кивнув. “Готовий”.

Тато підняв праву руку і промовив молитву хрищення. Коли тато занурив Тревора під воду, він не боявся. Все, що він міг відчути — заспокійливе, тихе відчуття, яке ставало все сильнішим.

Тревор вийшов з води з усмішкою. Він знав, що його віра допомогла йому подолати свій страх, аби він міг бути охрищений. Він знав, що Небесний Батько завжди допомагатиме йому, якщо він намагатиметься вибирати правильно. ■

Автор живе в штаті Невада, США.

“Коли ми приймаємо рішення з вірою іти за Христом, а не обираємо інший шлях під тиском страху, то отримуємо благословення”

Старійшина Квентін Л. Кук, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Живіть вірою, а не страхом”, *Ліягона*, лист. 2007, с. 73.

Привіт! Я— Енкхін А. з Монголії

У мене немає ніяких домашніх тварин, хоча мені дуже хочеться цуценя. Іноді ми їздимо в сільську місцевість, де я можу побачити корів, овець, верблюдів, коней і кіз. Взимку мені подобається ліпити там сніговика. Тут я з моїм братом і другом на Черепаховій горі в Національному парку Терелі.

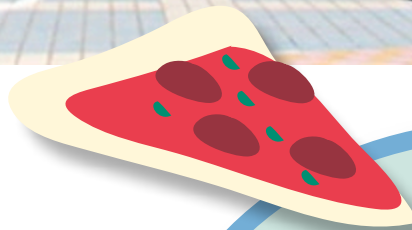
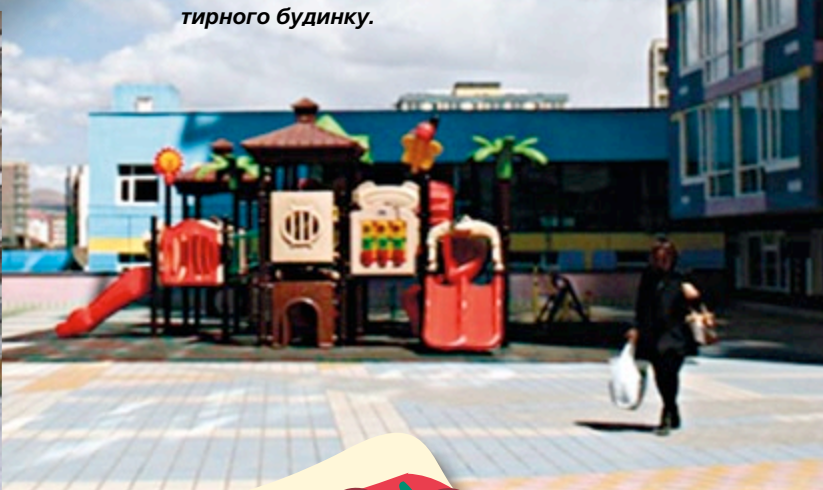
Що тобі найбільше за все подобається робити сім'єю? 8-річна Енкхін А., з Монголії, любить їздити в сільську місцевість зі своєю сім'єю і збирати дикі ягоди й суницю.

Я радію, коли моя сім'я проводить час разом. Нам подобається проводити домашні сімейні вечори і кожного тижня ходити до церкви. Також кожного дня ми читаємо Книгу Мормона і молимося разом. Все це підтримує силу моєї сім'ї.

Я живу в Улан-Баторі, столиці Монголії, разом з мамою, татом і двома братами. В нашому місті живе 1 мільйон людей! Ми мешкаємо на 12-му поверсі багатоквартирного будинку.

На цій фотографії я читаю історію своєму братові. Мені дуже подобається читати! Я вчуся в третьому класі. Мені також подобається математика і малювання. Одна з моїх однокласниць не є членом Церкви, але я розповіла їй про Слово мудрості і сказала пити молоко замість кави або чаю. Я також навчила її молитися Небесному Батькові, тому що вона не знала, як це робити. А ще я запросила її на домашній сімейний вечір до себе додому.

ЩО ЛЮБИТЬ ЕНКХІН:

Їжа: піца і картопляне пюре
 Писання: 1 Нефій 3:7
 Пісні: "Далеко у яслах",
 "Оповідання з Книги Мормона"

Пастир і загублена вівця

Марго Має, штат Юта, США

Ісус навчав людей за допомогою історій. Якось Він розповів історію про пастиря, який мав 100 овець. Це був дуже гарний і добрий пастир. Він захищав своїх овець від диких звірів. Він наглядав за ними вночі.

Якось одна вівця загубилася. Пастир залишив 99 овець у безпечному місці і пішов шукати загублену вівцю. Він шукав її високо в горах і далеко в пустині.

Коли пастир зрештою знайшов свою вівцю, він зрадів. Він поклав її собі на плечі і поніс додому.

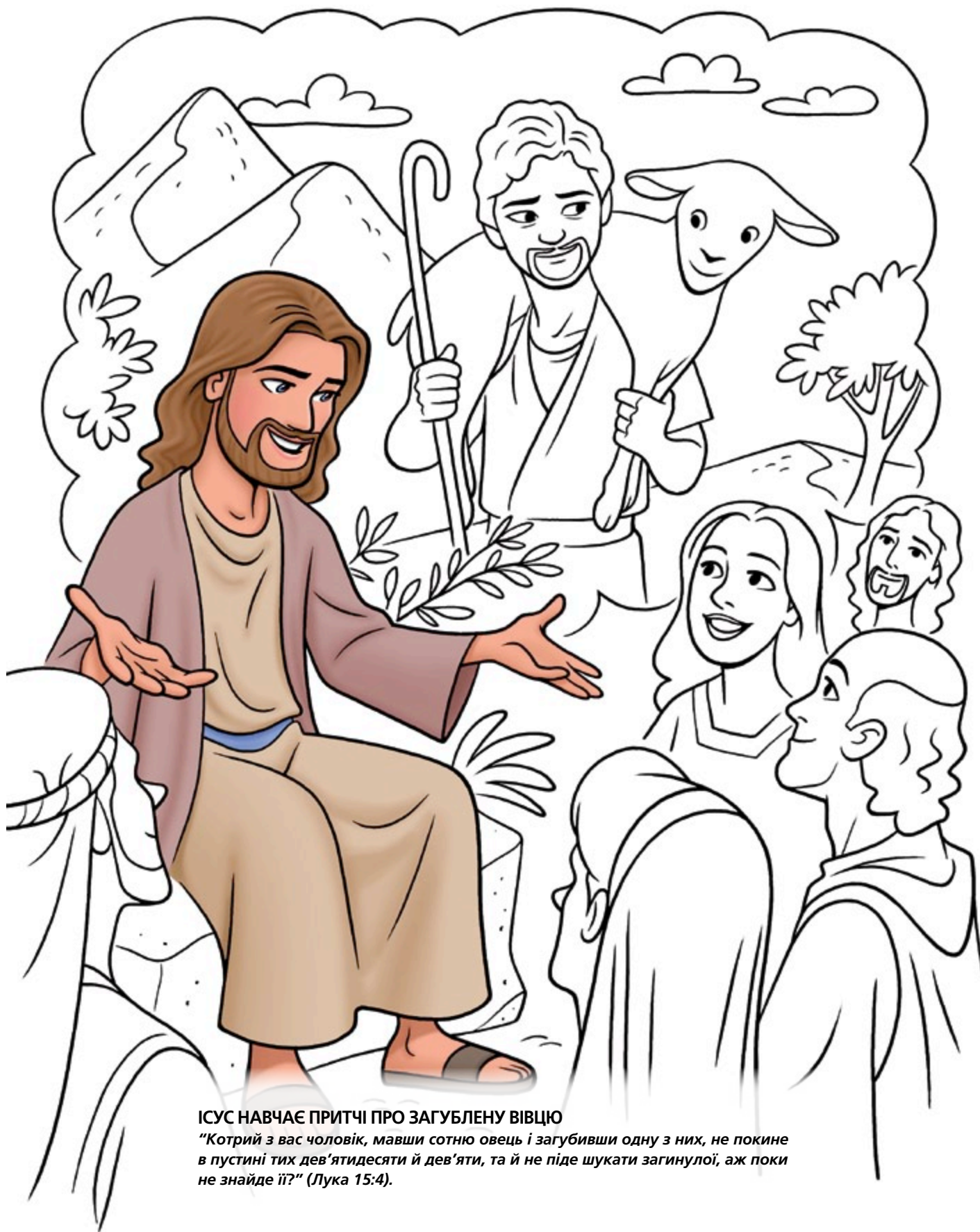

Пастир скликав своїх друзів і сказав їм, що знайшов свою вівцю. Вони святкували цю подію разом.

Ісус Христос схожий на пастиря з цієї історії, а ми—на овечку. Ісус пильнує нас і допомагає захиститися від небезпеки. Він не відвертається від нас, коли ми робимо помилки. І Він радіє, коли ми каємося і повертаємося до Його євангелії. Саме тому в Писаннях Його називають Добрим Пастирем. ■

Узято з Матвій 18:12–14 та Лука 15:3–7.

ІСУС НАВЧАЄ ПРИТЧІ ПРО ЗАГУБЛЕНУ ВІВЦЮ

"Котрий з вас чоловік, мавши сотню овець і загубивши одну з них, не покине в пустині тих дев'ятидесяти й дев'яти, та й не піде шукати загинулої, аж поки не знайде її?" (Лука 15:4).

ЦЕРКОВНІ НОВИНИ

Щоб дізнатися більше про церковні новини та події, відвідайте сайт news.lds.org.

За час служіння Президента Монсона у Церкві відбулися історичні зміни

За останні п'ять років під керівництвом Президента Томаса С. Монсона у Церкві відбулися історичні зміни, які вплинули на членів Церкви по всьому світу. 16-м Президентом Церкви було зроблено багато важливих оголошень та розпоряджень щодо впровадження нової політики у різних сферах, від місіонерської роботи і навчання провідників священства до будівництва дедалі більшої кількості храмів.

Багато з цих оголошень та змін у політиці, які набули чинності за час служіння Президента Монсона, мають всевітнє застосування, втім, за своєю суттю, вони спрямовані на служіння і піклування про конкретних людей. Його турботу про кожного особисто, яку він виявляв усе своє життя, можна побачити у кожній миті його служіння Президентом Церкви.

Ось кілька прикладів того, що відбулося за перші п'ять років президентства Томаса С. Монсона:

- Прагнучи надати молодим членам Церкви більше можливостей для служіння на місії повного дня, Президент Монсон 6 жовтня 2012 р. оголосив, що чоловіки можуть починати служіння з 18-річного віку і жінки з 19-річного віку. Він зробив це оголошення під час вступної сесії 182-ї

піврічної генеральної конференції Церкви і запалив з новою силою безмежний ентузіазм до місіонерської роботи. Відтоді, як було зроблене це оголошення, Місіонерський відділ Церкви отримав безпрецедентно велику кількість заяв від молодих чоловіків і молодих жінок, які прагнуть служити.

- У листі, підписаному разом зі своїми радниками у Першому Президентстві, президентом Генрі Б. Айрінгом і президентом Дітером Ф. Ухтдорфом, Президент Монсон оголосив про впровадження у 2013 р. нового навчального плану для молоді, спрямованого на “зміцнення і поглиблення віри, навернення і свідчення” молодих людей Церкви. Новий навчальний план розроблений таким чином, щоб навчання на уроках Ааронового священства, Товариства молодих жінок та молоді на Недільній школі проходило переважно у формі діалогів, подібно до того, як навчав Спаситель під час Свого земного служіння. На щотижневих уроках використовується багато сучасних церковних матеріалів, розміщених он-лайн, завдяки чому молодь може як ніколи раніше залучатися до навчання і брати в ньому активну участь.

- Під керівництвом Президента Монсона і Першого Президентства Церква продовжує проводити всевітні збори навчання провідництва, щоб допомогти місцевим провідникам священства і допоміжних організацій, а також сім'ям у їхніх зусиллях зі служіння членам Церкви та поглиблення навернення. Завдяки цьому навчання місцеві провідники та члени Церкви отримують скерування від членів Першого Президентства, Кворуму Дванадцятьох Апостолів та інших генеральних авторитетів і генеральних керівників допоміжних організацій. Під час всевітнього навчання були надані настанови щодо використання нових адміністративних довідників (впроваджених у 2010 р.), показано, як ефективно проводити збори ради приходу та зміцнювати сім'ю і Церкву через священство.
- У 2010 р. Перше Президентство почало доручати членам Кворуму Дванадцятьох Апостолів проводити два нові види міжнародних зборів—конференції провідників священства та територіальні огляди. Під час кожної конференції провідників священства на навчання збиралися президентства колів, єпископи та президенти філій з визначеної території Церкви. Протягом кожного територіального огляду провідники також брали участь у докладному розгляді того, що відбувається з Церквою у даній

Президент Томас С. Монсон звертається до засобів масової інформації, оголошуючи про склад нового Першого Президентства Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів у понеділок 4 лютого 2008 р.

церковній території і розглядали такі справи, як гуманітарне служіння, потреби, що стосуються благополуччя, місіонерську роботу, сімейно-історичну та храмову роботу.

- За служіння Президента Монсона Президентом Церкви було оголошено про будівництво 31 нового храму по всьому світу. Були освячені шістнадцять храмів і ще п'ять храмів повторно освячені після значної реконструкції. Президент Монсон особисто головував на церемоніях освячення храмів у Калгарі, Альберта, Канада; Себу-Сіті, Філіппіни; Куритібі, Бразилія; Києві, Україна; Панамі, Панама; Ванкувері, Британська Колумбія, Канада; Дрепері, Юта; Канзас-Сіті, Міссурі; Рексбурзі, Айдахо; Саут-Джордані, Юта; Гілла-Уоллі, Аризона та Твін

Фоллз, Айдахо, США, та церемоніях повторного освячення храмів у Мехіко, Мексика; Атланті, Джорджія; Бойсі, Айдахо та Лайе, Гавайї, США.

- За часів головування Президента Монсона в Інтернеті було розміщено безпрецедентно велику кількість церковних матеріалів, завдяки яким близько 14 мільйонів членів Церкви мають змогу слухати і читати слова пророків і ознайомлюватися з програмами Церкви. Серед матеріалів, розміщених он-лайн, є чимало церковних відео, зокрема низка фільмів, у яких зображені ключові моменти з Нового Завіту.
- Під проводом Першого Президентства Церква видала нову книгу, що називається *Дочки у моєму царстві: Історія і спадок Товариства допомоги*. Ця

книга призначена для особистого і сімейного вивчення. Вона допоможе жінкам краще виконувати їхні обов'язки.

- Під керівництвом Президента Монсона Церква реагувала на стихійні лиха по всій земній кулі, знаходячи постраждалих і надаючи їм допомогу. Серед великих гуманітарних проектів, виконаних протягом останніх п'яти років, є допомога постраждалим від землетрусу на Гаїті, від землетрусу і цунамі в Японії та повені у Таїланді. Церква також надала допомогу під час гострої нестачі продовольства у Східній Африці, сприяла щепленню дітей у багатьох країнах та забезпечила чистою водою багато віддалених сіл. Крім того, Церква освятила нову гуманітарну будівлю площею 53000 м² у Солт-Лейк-Сіті, Юта, США. ■

Провідники Церкви обговорюють “Прискорення роботи”

Сара Джейн Вівер

Церковні новини

Поки відбуваються зміни, відповідно до яких від підлітків-святих останніх днів вимагається брати активнішу участь у підготовці до місії, сімейно-історичній і храмовій роботі та навчанні в неділю, провідники кажуть, що молодь було “покликано діяти” та закликано “устати і сяяти” (див. УЗ 115:5).

Завдяки цим змінам одне стає очевидним: “У Господа є певна робота”,—сказав старійшина Пол Б. Пайпер, сімдесятник.

Старійшина Пайпер, виконавчий директор Відділу священства, нещодавно взяв участь в обговоренні за круглим столом, ініційованим газетою *Church News*, щодо змін, які вплинуть на молодь у багатьох сферах. В обговоренні за круглим столом також взяли участь старійшина Аллан Ф. Пекер, сімдесятник і виконавчий директор Відділу сімейної історії, старійшина Уільям Р. Уолкер, сімдесятник і виконавчий директор Храмового відділу, старійшина У. Крейг Цвік, сімдесятник і помічник виконавчого директора Місіонерського відділу, старійшина Пол В. Джонсон, сімдесятник і уповноважений з церковної освіти, старійшина Денніс С. Брімхол, територіальний сімдесятник і генеральний директор Сімейно-історичного відділу, та Лінда К. Бертон, генеральний президент Товариства допомоги.

Говорячи про зменшення граничного віку, з якого молоді чоловіки і молоді жінки можуть розпочати служіння на місії, новий навчальний план для молоді та лист Першого Президентства із закликом до молоді залучатися до сімейно-історичного пошуку і подавати імена своїх предків до храму, старійшина Пайпер сказав, що до конференції він не бачив, як ці “три зміни поєднуються у єдине ціле. Пригадую, як я йшов на конференцію ... і запитував себе: “Як все

це співставити?” Безперечно, це була воля Господа”.

Старійшина Цвік сказав, що Господні слова є ясними: “Я прискорю Мою роботу в належний час” (УЗ 88:73). “Сам Господь піклується про це,—додав він.—Не думаю, що колись існувало покоління молоді, яке було б краще підготовленим до опанування цього навчального плану, ніж [молодь] сьогодні. Не думаю, що колись молодь брала участь у виконанні стількох багатьох хрищень або більшої кількості обрядів за померлих ... [або] була настільки близькою до храмової роботи і всього, що з нею пов’язане, як сучасна молодь. І безперечно, все це ... готує їх до служіння на місії і закладає надійний фундамент для подальшого взяття на себе інших обов’язків протягом років після місії”.

“Це дуже важливе послання, яке полягає в тому, що Бог довіряє Своїй молоді”—сказав старійшина Брімхол.

“Коли Господь щось робить, усе стає на своє місце у потрібний час, і саме це відбувається зараз”—сказав старійшина Джонсон, зазначивши, що ті, хто працював над новими навчальними матеріалами для молоді, не знали, що відбудеться зміна віку, з якого можна починати служіння на місії.

Старійшина Уолкер говорив про лист Першого Президентства, в якому молодь закликають досліджувати історію своєї сім’ї і подавати ці імена до храму. “Те, що молодь може мати особисту храмову рекомендацію обмеженого використання ... дійсно чудово,—сказав він.—Молоді люди завзято займаються виконанням храмової роботи і поглиблюють розуміння вчення. ... Це дуже допомагає їм підготуватися духовно до всього чудового, що на них чекає”.

Старійшина Пекер сказав, що недавно почув про молоду жінку, яка встала і виголосила своє свідчення про сімейно-історичну роботу. Вона сказала: “Це набагато цікавіше, ніж нам розповідали люди старшого покоління”.

“Це дух Іллі,—сказав старійшина Уолкер. — Це навернення сердець дітей до батьків і сердець батьків до дітей”.

“Завдяки сімейно-історичній роботі,—додав старійшина Пекер,—молодь по-іншому

Провідники Церкви погоджуються з тим, що Господь прискорює Свою роботу і що молодь Церкви закликано діяти.

прийматиме рішення і по-іншому дивитиметься на виклики. Він сказав, що вони можуть думати: “Якщо дідусь це робив, і я також можу це робити”.

Він сказав, що один з президентів храму розповів, що коли молодь діє як повірники під час хрищення за будь-яку людину, вони виходять усміхаючись, але “коли вони роблять це для предка, у них на очах сльози. Вони відчують щось глибше; вони відчують щось більше”.

Мета нового навчального плану для молоді—допомогти молоді побачити перспективу. “Посібники з уроками замінено на навчальні матеріали”—сказав старійшина Пайпер. Цей навчальний план дозволить учителям, які навчають молодь, визначити, що їм необхідно привнести в кожний недільний урок, щоб підготувати молодь до виконання храмової та сімейно-історичної роботи і місіонерського служіння.

“Новий ЦПМ—вдома,—сказав старійшина Пекер. —Новий центр сімейної історії—вдома. Нові навчальні матеріали допоможуть як молоді, так і батькам у цій ролі”.

Звернення до батьків є таким: “Провідники Церкви довіряють вам, як батькам, і довіряють цим молодим чоловікам і молодим жінкам, які виховані у ваших домівках”—сказав старійшина Цвік.

Усі ці зміни рухають “Церкву туди, де вона має бути, де їй належить бути за пророцтвом,—сказав старійшина Джонсон. —Господь знає, яким є майбутнє, і ... це лише одна з багатьох справ, яку Він виконує для розбудови цього царства, щоб допомогти йому просуватися вперед”.

Старійшина Пайпер сказав, що розмірковуючи про все, що сталося під час торішньої жовтневої генеральної конференції, він бачить у своїй уяві “пророка з ключами, який широко відкриває двері і каже: “Ласкаво просимо!” Ми запрошуємо вас увійти і залучитися до цієї роботи. Зараз настав визначений Господом час. Усі ми знаємо про це. Усі ми відчуваємо це. Церква відчуває це. Звичайно, це буде працювати”. ■

Старійшина Крістофферсон надає поради членам Церкви в Центральній Америці

Старійшина Дон Л. Сирл

Співробітник газети *Church News*

Робота Церкви сьогодні полягає в тому, щоб підготувати людей, які будуть готові зустріти Господа і служити Йому, коли Він прийде” — сказав старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, членам Церкви з Арраянського Панамського колу 20 січня 2013 р.

Це була тема, на якій старійшина Крістофферсон наголошував кілька разів протягом подорожі Центральною Америкою з 11-го по 20-те січня, виступаючи на зборах молоді,

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон вітає молоду жінку після зборів у Панамі, у січні.

ФОТОГРАФІЯ ДЖЕЙМСА ДАВІМІПЛА © RИ

неодруженої молоді, місіонерів, місцевих провідників та звертаючись до членів Церкви на зборах під час конференцій колів.

Старійшину Крістофферсона супроводжувала його дружина, Кеті Крістофферсон, та старійшина Річард Дж. Мейнз, з президентства сімдесятників, і його дружина, Ненсі Мейнз. Під час подорожі старійшини Крістофферсона спочатку до Коста-Ріки, тоді до Гватемали і потім до Панамі, у різних місцевостях його супроводжували члени президентства території: старійшина Джеймс Б. Мартіно, президент, старійшина Карлос Х. Амадо, перший радник, та старійшина Кевін Р. Дункан, другий радник.

Старійшина Мейнз також здійснив подорож до Гондурасу та Белізу, щоб зустрітися з місцевими провідниками і членами Церкви.

Старійшина Крістофферсон виступив перед сотнями молодих людей, які зібралися на конференції “Стийкість молоді” у Коста-Ріці та Панамі, перед групами місіонерів у Сан-Хосе, Коста-Ріка; Гватемалі, Гватемала; і Панамі, перед великими групами неодруженої молоді у цих трьох країнах та на зборах священства і провідників допоміжних організацій.

Він також провів зустрічі з президентами Коста-Ріки і Гватемали,

щоб допомогти зміцнити важливі стосунки з керівництвом цих країн.

У Коста-Ріці старійшина Крістофферсон закликав молодь і дорослу молодь дотримуватися заповідей, пам’ятати, що Небесний Батько знає і любить їх, щодня читати Писання і прагнути отримати все, що Дух відкриватиме їм під час читання.

Він виголосив могутнє свідчення про пророка Джозефа Сміта та Ісуса Христа. “Я благословляю вас, щоб ви могли отримати таке саме свідчення, як те, що я виголошую, — сказав він і додав, — [Ісус Христос] реальний. Я прикликаю на вас цього вечора Його благословення”.

У Гватемалі він наголосив на важливості сім’ї.

“Створюючи сім’ю, ми здійснюємо нашу найвеличнішу мету на землі” — сказав він.

Він звернувся до молоді в Панамі та свідчив: “На чолі цієї Церкви — наш Господь Ісус Христос. Він дуже дбайливий провідник і особисто активно скеровує Свою Церкву”.

На конференції для провідників священства наголошувалося на важливості зосереджувати зусилля не на завданнях і виконанні роботи, а на результатах служіння священства, головним чином на особистому наверненні.

Старійшина Мейнз також головував на різних зборах, зокрема на зборах для дорослої молоді та зборах місіонерів у Белізі та Гондурасі, і дав поради та духовне скерування сотням людей у цих центральноамериканських країнах. ■

Цей звіт написано Джейсоном Свенсенем.

Церковна середня школа в Мехіко стане новим ЦПМ

29 січня було оголошено, що середня школа Venemérito de las Américas у Мехіко, Мексика, буде перетворена на центр підготовки місіонерів.

Старійшина Расселл М. Нельсон і старійшина Джеффри Р. Холланд, обидва з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, головували на зборах, що відбулися 29-го січня на території школи Venemérito, і виступили з промовами, під час яких було оголошено плани щодо майбутнього ЦПМ. Як очікується, перетворення школи на ЦПМ станеться по завершенні навчального року в школі Venemérito у червні 2013 р. Понад чотири десятиліття школа Venemérito de las Américas працювала як інтернат, тому гуртожитки та інша необхідна інфраструктура для ЦПМ вже наявна.

У новому ЦПМ навчатимуться старійшини, сестри та подружні пари, які служитимуть не лише у Мексиці, але й в інших країнах Північної, Центральної та Південної Америки. Навіть місіонери зі Сполучених Штатів, яких було покликано до іспаномовних місій у своїй країні, зможуть навчатися у Мехіко. ЦПМ у Прово, Юта, також буде продовжувати здійснювати підготовку багатьох місіонерів іспанською мовою.

Хор Скинії набуває популярності у музичних рейтингах та в Інтернеті

В останньому номері журналу *Billboard*, де підбиваються підсумки року у світі музичної індустрії, наведено рейтинги за 2012 рік. В одному з цих рейтингів хор та Оркестр Храмової площі отримали 1-е місце за виконання традиційної класичної музики.

Загалом хор і оркестр відзначені у п'яти підсумкових річних рейтингах і

Мормонський хор Скинії та Оркестр Храмової площі отримали високі місця у підсумкових річних рейтингах журналу *Billboard*, а сторінку каналу хору на YouTube на кінець 2012 року переглянули понад три мільйони разів.

двічі у рейтингах музичних альбомів. Вони посідають, відповідно, 3-тє і 9-тє місця у номінації "Traditional Classical Albums" (за альбоми *Слава! Музика радості* та *Це Христос*), 4-тє у номінації "Traditional Classical Albums Imprint", 5-тє у номінації "Traditional Classical Albums Label" і 12-тє у номінації "Classical Crossover Albums" (за альбом *Радісна Різдвяна звістка* у виконанні Девіда Арчулета).

Окрім набуття популярності у музичних рейтингах, хор відзначився на YouTube, де менш, ніж три місяці тому, 30 жовтня 2012 р., було відкрито його канал. На 17-тє січня виступи хору на YouTube подивилися понад один мільйон разів. Кількість хвилин перегляду каналу глядачами сягнула 3,23 мільйони наприкінці 2012 р. Для доступу до каналу, відвідайте www.YouTube.com/user/MormonTabChoir.

Підживлювані словом

Коли я слухаю номери *Ліягони* в аудіоформаті, вона дуже чудово напучує мене. Я поділився завантаженими аудіоматеріалами з одним членом Церкви, який має проблеми з зором, з іншим, який працює водієм, та з іншими друзями, яким важко читати.

Зараз я проходжу післядипломне навчання на відстані 200 км від свого дому і завдяки можливості слухати журнал, моя подорож на автобусі стала більш швидкою і приємною. Слухаючи номер з виступами на генеральній конференції, я відчував, наче живу в дні Якова, бо мене "підживлювало добре слово Бога весь день" (Кн. Якова 6:7).

Франциско Флавіо Діас Карнейро, Бразилія

Надихає, захочує і зміцнює

Я люблю *Ліягону!* Вона надихає мене і захочує залишатися на вірному шляху. Вона також допомагає мені у моєму покликанні в Товаристві молодих чоловіків. Коли настають випробування і я відчуваю пригніченість, я звертаюся до Книги Мормона та *Ліягони*. Вони зміцнюють моє свідчення про те, що Небесний Батько та Ісус Христос люблять кожного з нас і піклуються про кожного.

Джеймс Аарон С. Перес, Себу, Філіппіни

ВІРА ОСТРОВ'ЯН

Джошуа Дж. Перкі

Співробітник редакції церковних журналів

Під час недавньої поїздки зі Сполучених Штатів на Маршалові острови і Тонга, я був вражений чистотою віри тих, з ким познайомився. Загалом, мені здається, їхня віра не переобтяжена впливом західного суспільства, яке постійно змінює визначення моралі та істини. Віра остров'ян є глибокою, як описав її колишній президент місії в Тонга старійшина Джон Х. Гроберг (сімдесятник, 1976–2005). Вона ґрунтується на Спокуті і плані спасіння. Така віра не ставить під сумнів те, що було пізнано Духом.

Певним чином життя на Тихоокеанських островах є більш розміреним, ніж те, до якого я звик. Хоча остров'яни мають доступ до автомобілів і телевізорів, фільмів та Інтернету, спорту й багатьох інших занять, усе це, здається, є менш нав'язливим, ніж в багатьох інших культурах, у тому числі Сполучених Штатах.

Звичайно, остров'яни стикаються з власними випробуваннями. Як і мені, їм потрібно платити за їжу і дім і також дбати про силу свідчення. Все ж знову і знову я стаю свідком віри тих, хто не поступається під тиском випробувань і не відхиляється через зайнятість на роботі або спокуси. Натомість вони знають про руку Господа в їхньому житті. Як пояснив старійшина Девід С. Бакстер, сімдесятник (і колишній президент Тихоокеанської території): “Вони вірять в чудеса, вони очікують на них, і вони їх отримують”.

Остров'яни, з якими я познайомився, приймають те, що, як знають, є істиною, і розсіюють усі сумніви.

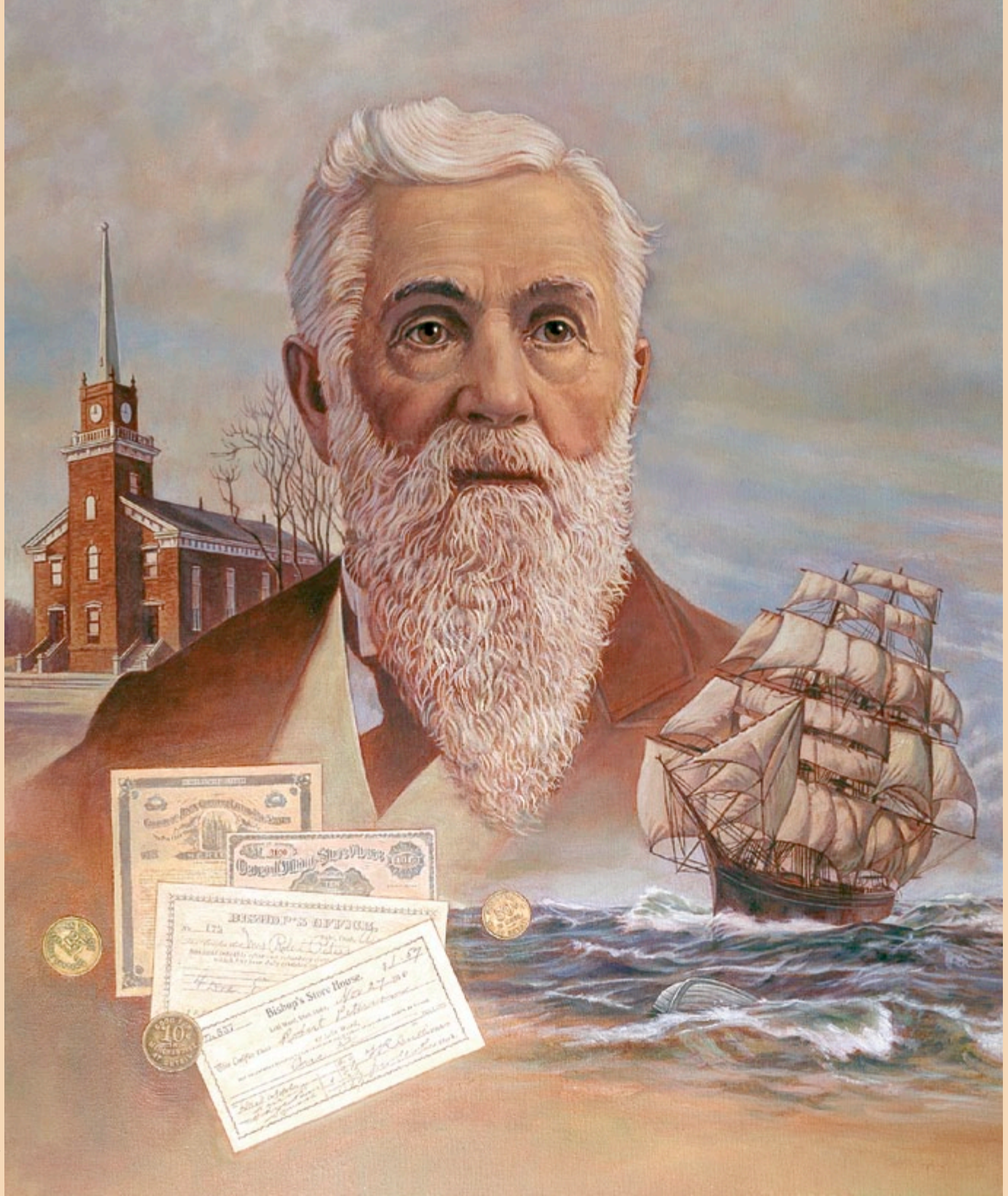
Коли я повернувся додому з подорожі Південно-Тихоокеанським регіоном, то розмірковував над кількома запитаннями: Чому деякі люди залишаються міцними у своїй вірі, тоді як інших починають непокоїти запитання і сумніви? Чому, одного разу отримавши свідчення, дехто дозволяє йому ослабнути або стати крихким? Чому, коли деякі люди стають свідками прояву руки Господа в їхньому житті, вони дивуються?

Можливо, відповіді в тому, наскільки твердо серце людини покладено на олтар Господа. У випадку з остров'янами, з якими я познайомився, таке рішення приймається раз і назавжди. Побудувавши свою віру на Камені їхнього Викупителя, надійній основі, багато хто припиняє ставити запитання; вони не дозволяють похитнутися своєму свідченню. Вони приймають те, що, як знають, є істиною, і розсіюють усі сумніви.

Саме цю якість я хочу вдосконалювати. Коли моя віра зазнає випробувань, я хочу навчитися робити те, що сказав Господь Оліверу Каудері: “Розкинь розумом про ту ніч, коли ти волав до Мене у своєму серці, щоб ти міг знати про істинність цього. Хіба Я не приніс мир твоєму розуму стосовно цього? Яке більше свідчення ти можеш мати, ніж від Бога?” (УЗ 6:22–23). Така пам'ять веде до непохитної віри.

Така віра є чистою і не піддається впливові світу. Це віра відданості і прийняття. Вона стверджує: “Я знаю це. І в мене вже немає сумнівів”.

Виявлення такої віри в нашого Небесного Батька і Його план дозволяє Його силі проявлятися в нашому житті. Ця віра не слабне через нападки на наші вірування, через втому або страх перед невідомим. Завдяки їй ми можемо сказати: “Він живе!” І цього для мене достатньо. ■

ІЛЮСТРАЦІЯ РОБЕРТА Т. БАРРЕТА

ЛОРЕНЦО СНОУ

Лоренцо Сноу подорожував світом, щоб проповідувати євангелію. Коли він плыв на Гавайї, шторм перекинув його човен. Лоренцо довірився Господу і був збережений. Промовляючи у 1899 році в Скинї Сент-Джордж, Президент Лоренцо Сноу відчув натхнення навчати важливості сплати повної десятини. Коли більше членів Церкви почали сплачувати десятину, фінансові справи Церкви стали більш стабільними. Святі сплачували десятину грошима, якщо їх мали, а якщо не мали—то такими товарами, як: яйця, молоко і худоба.

“Сім'я є центральною частиною Творчого плану для вічної долі Його дітей”,—як написало Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів у заяві “Сім'я: Проголошення світові”. У проголошенні вказано дев'ять принципів зміцнення шлюбів та сімей: віра, молитва, покаяння, прощення, повага, любов, співчуття, праця та здоровий відпочинок. Див. статтю на с. 26, де пояснюється кожен з цих дев'яти принципів.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ